

Towards Gender Equality

ความเสมอภาค

คือ ความสุข.

ความเสมอภาค

ไม่ใช่ ความเหมือนกัน หรือเท่ากัน
แต่หมายถึง...การคำนึงถึงความแตกต่างในปัญหา
ความต้องการ โอกาส ศักยภาพของเพศหญิงและเพศชาย
เพื่อให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง

ก้าวไปสู่สังคมเสมอภาค
กับพลังสร้างสรรค์หญิงชาย

สื่อเอกสารความรู้ ความเสมอภาค คือ ความสุข

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
Tel. : 0 2306 8780 Fax : 0 2306 8753
www.owf.go.th / www.gender.go.th

สามสัมพันธ์ ฟ้าภูมิคุ้มกัน สร้างสรรค์สมดุลให้ครอบครัว

สำนักส่งเสริมความเสมอภาค หญิงชาย (สญช.)

เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานกิจการสตรี
และสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดตั้งขึ้นเมื่อ
ปี 2545 มีหน้าที่ในการพัฒนาศักยภาพและ
สถานภาพสตรีและส่งเสริมความเสมอภาค
หญิงชาย

วิสัยทัศน์

“เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริม
สนับสนุนให้หญิงชายได้รับการ
คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ ได้รับ
โอกาสและประโยชน์จากการพัฒนา
อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม”

พันธกิจ

ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน
ผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน
สถานภาพสตรี และความเสมอภาค
หญิงชาย

• คำนำ

ปัจจุบัน เรามักจะได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับเจนเดอร์ (Gender) และความเสมอภาคหญิงชาย มากขึ้นเรื่อยๆ คนส่วนใหญ่อาจจะยังสับสนว่า แล้ว Gender คืออะไร มีความสำคัญอย่างไร แล้วเกี่ยวข้องอย่างไรกับความเสมอภาค หรือทำไมต้องส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

หากจะตอบคำถามเหล่านี้ให้กระจ่างได้ สื่อเอกสารความรู้ **“ความเสมอภาค คือ ความสุข”** เล่มนี้ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชายมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดความตระหนักว่า Gender และความเสมอภาค เป็นเรื่องใกล้ตัว อยู่ในวิถีชีวิตของทุกคน ซึ่งจะทำให้เรามีความระมัดระวังต่อการใช้ชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานที่จะไม่กระทำการที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใดก็ตาม และจะช่วยลดความเข้าใจผิด อคติ หรือค่านิยมที่ผิดๆ อันเป็นต้นเหตุแห่งความไม่เสมอภาคในสังคมได้ในที่สุด

สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

• สารบัญ

เราจะสร้างความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ...ได้อย่างไร ?	5
ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย คืออะไร?	9
แบบทดสอบเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัว	10
ข้อที่มักตอบผิด 1	14
ข้อที่มักตอบผิด 2	21
ข้อที่มักตอบผิด 3	27
ข้อที่มักตอบผิด 4	38
ข้อที่มักตอบผิด 5	41
วัยรุ่นกับความรักและ sex	29
เรื่องของผิวเมีย...คนอื่นต้องเกี่ยว	43
North Country : หญิงเหล็ก หัวใจเพชร	52
การล่วงละเมิดทางเพศ : รอยเปื้อนที่ขจัดได้จริงหรือ ?	58
ถ้าวันหนึ่ง คุณตกเป็นเหยื่อ...Sexual Harassment	62
ทำไมต้องเจนเดอร์ !!!	65
ตะลึง!! ชายอุ้มท้องแทนเมีย	72
ทำไม? ด.ช.สีฟ้า-ด.ญ.สีชมพู	75
10 แนวคิด ชีวิตเปลี่ยน	82

- เสมอภาค ไม่ใช่ เท่ากัน
- เสมอภาค ไม่ใช่ การเรียกร้องสิทธิ
- เสมอภาค ไม่ใช่ การยุง ให้ครอบครัวแตกแยก

แต่... ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย คือ เส้นทางสู่ความสุขของครอบครัว ความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ไม่ใช่เรื่องไกลตัว... แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน ที่เป็น พ่อ...แม่...ลูกชาย...ลูกสาว...สามี...ภรรยา... หรือพูดง่ายๆ ก็คือ...เป็นเรื่องของ **“คนทุกคน”**

➤ ความเสมอภาค คือ ความสุข

เพราะ ความเสมอภาค คือ ทั้งหญิงและชายในครอบครัว ต่างเรียนรู้ที่จะยอมรับและเข้าใจความแตกต่างของกันและกัน ห่วงใย ช่วยเหลือ เชื้อมนั้น และไว้วางใจ ซึ่งกันและกัน โดยลบลอคติต่างๆ ออกเสีย

เพียง เราก้าวข้ามความคิดและความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของหญิงและชาย เราก็จะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเสมอภาค

“ ความเสมอภาค คือ ความสุข

ความเสมอภาคในครอบครัว คือ ความสุขของครอบครัว ”

➤ ตัวอย่างง่าย ๆ

เราเชื่อว่า... “งานบ้าน เป็นหน้าที่ของผู้หญิง”

จากผลสำรวจของบริษัท
ประกันของอังกฤษแห่งหนึ่ง พบว่า
สามีภรรยาคนหนึ่งจะทะเลาะกัน 135
ครั้ง/ปี การทะเลาะกันเฉลี่ยกินเวลา
ถึงวันละ 40 นาที และการโต้เถียง
กันในเรื่องงานบ้านและความ
รับผิดชอบในบ้านเป็นชนวนก่อ
เหตุมากที่สุด แม้จะเป็นคู่ที่รักใคร่
ดูดีต่อกันก็ตาม งานบ้านที่ทะเลาะ
มากที่สุด คือ... การทิ้งเสื้อผ้าวาง
เกลื่อนบ้าน

“
เชื่อหรือไม่...
ผลสำรวจพบว่า
“พัวเมียทะเลาะกัน
ด้วยเรื่องงานบ้าน
ปีละร้อยกว่าหน”
”

จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
คอลัมน์ “ทันโลก”
วันอังคารที่ 12 มกราคม 2553

หนึ่งและสองเป็นสามีภรรยาทั้งคู่ทำงานรับราชการ แต่ทุกเย็นหลังเลิกงาน สองจะต้องกลับมาทำงานบ้าน ในขณะที่หนึ่งไม่ได้ช่วยเหลือเพราะเชื่อว่า...
งานบ้านเป็นหน้าที่ของภรรยา

สองเหนื่อยจากงานนอกบ้านแล้ว ยังต้องกลับมาทำงานบ้านอีก จึงมักหงุดหงิดเสมอๆ ในที่สุด สองก็กลายเป็นคนขี้บ่น

หนึ่งไม่ชอบฟังสองบ่น และไม่เข้าใจว่าสองบ่นเพราะเหนื่อยจากที่ต้องทำ...**ทั้งงานนอกบ้านและงานในบ้าน** ส่วนสองก็ไม่ว่าตัวว่าตัวเองขี้บ่นก็เพราะเหนื่อยที่ต้องทำงานบ้านนั่นเอง **ครอบครัวจึงเริ่มมีเสียงทะเลาะเบาะแว้ง และด่าทอกัน**

จากจุดเริ่มต้นเล็กๆ นี้
 นำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมา...
 ครอบครัวที่เคยสงบสุข
 กลายเป็นครอบครัว
 ที่แตกร้าง...

ถ้าเราเปลี่ยนความเชื่อว่า “การทำงานบ้าน...เป็นหน้าที่ของคนทุกคนในบ้าน”

หนึ่งและสองจะช่วยกันทำงานบ้าน เพราะหนึ่งเข้าใจดีว่า ทั้งผู้หญิงและผู้ชายควรช่วยกันแบ่งเบาภาระงานของกันและกัน เพื่อที่ใครคนหนึ่งจะไม่เหน็ดเหนื่อยจนไม่มีความสุข

ส่วนสองก็ไม่กลัวหรือเกรงใจที่จะออกปากขอร้องให้หนึ่งช่วยงาน เพราะเข้าใจดีว่าผู้ชายก็สามารถช่วยงานบ้านได้ ครอบครัวก็จะมีความสุข ไร้เสียงบ่นและการทะเลาะเบาะแว้ง

เมื่อก้าวข้ามความคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของหญิงและชาย เราก็จะอยู่ร่วมกันได้อย่างเสมอภาค และความเสมอภาคหญิงชายในครอบครัว ก็จะนำความสุขมาสู่ครอบครัว... **ความเสมอภาค คือ ความสุข**

ความเสมอภาคในครอบครัว คือ ความสุขของครอบครัว

เราจะสร้างความเสมอภาค

หญิงชายในครอบครัว ...

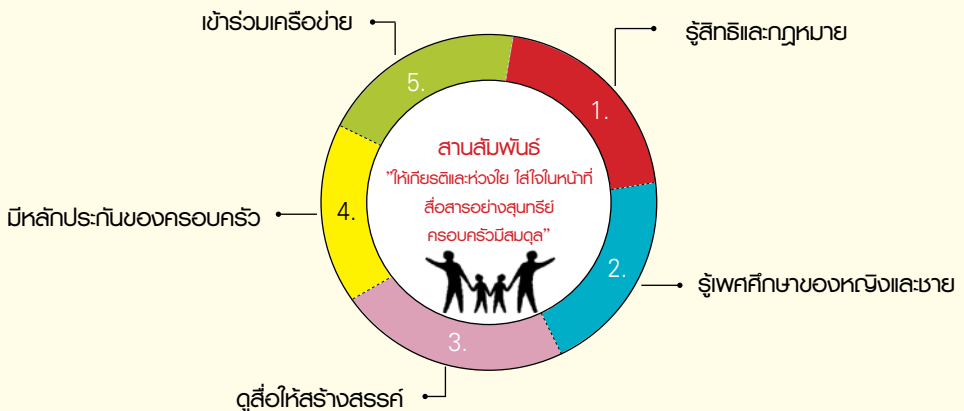
ได้อย่างไร ?

ง่ายๆ เพียงมี **สามสัมพันธ์** และ **ห้าภูมิคุ้มกัน** !!!!

3 สัมพันธ์ ที่จะเชื่อมโยงให้คนในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน บนพื้นฐานความเสมอภาคหญิงชาย และ **5 ภูมิคุ้มกัน** จะป้องกันไม่ให้นครอบครัวมีปัญหาหรือเกิดความขัดแย้ง อันเป็นผลกระทบมาจากการไม่มีความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย

Gender in Family

สามสัมพันธ์ ห้าภูมิคุ้มกัน
สร้างสรรค์สมดุลให้ครอบครัว

“

ให้เกียรติและห่วงใย

ใส่ใจในหน้าที่

สื่อสารอย่างสุกฤษฎี

ครอบครัวมีสมดุล

”

1. ให้เกียรติและห่วงใย ทำได้อย่างไร???

ยอมรับซึ่งกันและกัน เคารพ การตัดสินใจของกันและกัน มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ร่วมแบ่งปันความทุกข์และร่วมยินดีในความสุข เพราะทั้งให้เกียรติและห่วงใย คือ **รั้วกันภัยของครอบครัว**

2. ใส่ใจหน้าที่ ทำได้อย่างไร ???

สมาชิกในครอบครัวรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง เช่น

- การทำบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมาย
- การดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว ทุกรุ่นทุกวัย
- การอบรมเลี้ยงดูสมาชิกแต่ละช่วงวัยได้อย่างเหมาะสม
- การดูแลความปลอดภัยของสมาชิกในครอบครัวอย่างถ้วนหน้า
- การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในครอบครัว
- การใช้คุณธรรมสำคัญในการดำเนินชีวิต

ความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว เช่น

- การแบ่งงานกันทำในครอบครัว การปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ตามสถานการณ์ การตัดสินใจในครอบครัว และการรับผิดชอบร่วมกัน

3. สื่อสารดี ทำได้อย่างไร ???

การพูดอย่างสร้างสรรค์และการรับฟังอย่างตั้งใจ การใช้เวลาร่วมกันอย่างมีคุณภาพ การแสดงความรักระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งกาย วาจา และใจ

1. รู้สิทธิและกฎหมายของหญิงชายที่เท่าเทียม

รู้ และเข้าใจใน **กฎหมาย** ที่สำคัญต่อการดำรงความสมดุลของครอบครัว รวมทั้ง **สิทธิพึงรู้**

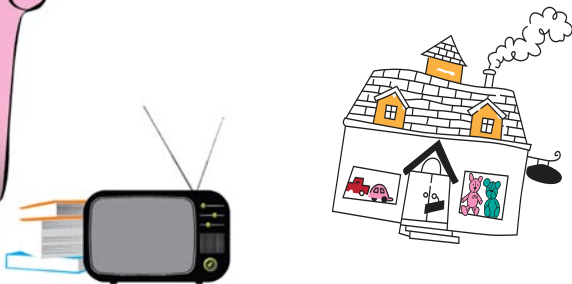
เพื่อสร้างสุข โดยเฉพาะสิทธิในฐานะสมาชิกของครอบครัว ที่ต้องเคารพในสิทธิของกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ทั้งหญิงและชาย

2. รู้เพศศึกษาของหญิงและชาย

รู้และเข้าใจในเรื่อง **เพศศึกษา** และ **อนามัยเจริญพันธุ์** ของหญิงและชาย โดยรู้อย่างเท่าทัน และสามารถป้องกันตนเองและครอบครัวในเรื่องเพศได้ สอนให้ลูกเคารพในสิทธิเนื้อตัวร่างกายของผู้อื่น ทั้งไม่ว่าอายุที่จะสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3. คู่มือให้สร้างสรรค์

สมาชิกในครอบครัวต้อง**รู้เท่าทันอิทธิพลของสื่อ** ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ รู้เท่าทันในสิ่งยั่วยุและกระบวนการผลิตซ้ำและต่อยอดของสื่อ รู้ว่ามีทั้งสื่อที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ โดยเลือกบริโภคและใช้ประโยชน์จากสื่ออย่างสร้างสรรค์

4. มีหลักประกันของครอบครัว

ง่ายๆ ด้วย...**การปลูกฝังตั้งแต่เด็กให้รู้จักออม** ประหยัด ใช้จ่ายในเรื่องที่จำเป็น ไม่ฟุ่มเฟือย ด้วยการทำบัญชีครัวเรือน โดยเฉพาะการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ สอนให้มีทักษะในการดูแลและป้องกันตนเอง เพื่อความอยู่รอดในสังคมยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้ ควรมี**ส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการชุมชน** เพื่อสร้างหลักประกันครอบครัว เช่น สหกรณ์ชุมชน ฅาปนกิจสงเคราะห์ ฯลฯ

5. เข้าร่วมเครือข่าย

ประโยชน์ของการเข้าร่วม**เครือข่าย** ก่อให้เกิดโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาศักยภาพตนเอง ครอบครัว และชุมชน

ความเสมอภาค

ระหว่างหญิงชาย

(Gender Equality)

> ความเสมอภาค คืออะไร???

ลองตอบคำถามเล่นๆ ดูว่า... คนในแต่ละสังคมวัฒนธรรม มีความเหมือนกันหรือไม่ ? แล้วคนแต่ละคน ในแต่ละสังคม ควรได้รับทรัพยากร สิทธิ โอกาส และการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ หรือไม่ ?

ลองตอบอีกหนึ่งคำถาม... จากเด็กคนนี้

ถามง่าย ๆ... จะป้อนอาหารอะไรให้
เด็กทารกคนนี้ ระหว่าง นมกับไก่ย่าง
จึงจะเหมาะสม

ความเสมอภาค ไม่ได้หมายความว่า เขาควรได้รับทรัพยากร และการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ

แต่หมายถึง การคำนึงถึงความแตกต่างในปัญหา ความต้องการ โอกาสและศักยภาพ เพื่อให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง

▶ คุณเข้าใจ...เรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ในครอบครัวมากน้อยแค่ไหน?

ลองทำแบบทดสอบชุดนี้หน่อยไหม...ดูสิว่าความคิด ความเชื่อ และทัศนคติของคุณ ในเรื่องความสัมพันธ์และความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย ในครอบครัว เป็นอย่างไร...มาเริ่มกันเลย..

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ใช่ หรือ ไม่ใช่ ให้ถูกต้องตามแนวคิดความเสมอภาคระหว่างหญิงชายนะคะ	ใช่	ไม่ใช่
1. เพศ (SEX) หมายถึง ความแตกต่างทางสรีระ เป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้แต่กำเนิด ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้		
2. บทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender-เจเนเดอร์) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างหญิงชายที่เกิดจากความคาดหวังของสังคม สามารถเปลี่ยนแปลงได้		
3. บทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender-เจเนเดอร์) เป็นสิ่งที่เหมือนกันหมดในทุกเชื้อชาติ ชนชั้น และทุกสังคม		
4. ความแตกต่างทางเพศ ต้องไม่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดสิทธิและโอกาส ทั้งของหญิงและชาย		
5. ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender Equality) คือ การปฏิบัติที่เหมือนกันและเท่ากัน ทั้งต่อหญิงและชาย		
6. พ่อแม่ควรเลี้ยงดูลูกตามค่านิยมและความคาดหวังของสังคม		
7. โฆษณา ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ มีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการเลี้ยงดูของคนในสังคมไทย		
8. ลูกสาวต้องระมัดระวังเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าลูกชาย เพราะลูกชายตั้งท้องไม่ได้		

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ใช่ หรือ ไม่ใช่ ให้ถูกต้องตามแนวคิดความเสมอภาคระหว่างหญิงชายนะคะ	ใช่	ไม่ใช่
9. เด็กผู้หญิงไม่ควรเล่นหุ่นยนต์และปืน เพราะจะทำให้เป็นเด็กก้าวร้าว		
10. ทั้งผู้ชายและลูกสาวควรมีความเท่าเทียมในสิทธิ หน้าที่ โอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม		
11. ผู้หญิงมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก ผู้ชายมีหน้าที่หาเงินเลี้ยงครอบครัว		
12. สามีช่วยภรรยาทำงานบ้าน เพราะกลัวภรรยา		
13. ทั้งผู้ชายและลูกสาวต้องช่วยกันทำงานบ้าน		
14. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่จำเป็นต้องมีเวลาส่วนตัว เพราะควรอุทิศเวลาทั้งหมดในการดูแลสามีและลูก		
15. การแบ่งงานระหว่างหญิงชายในครอบครัวอย่างเสมอภาค จะช่วยให้ทั้งหญิงและชาย มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง และสร้างความสุขให้แก่ตนเองและครอบครัว		
16. ภรรยาที่ดีควรสนองตอบความต้องการมีเพศสัมพันธ์ของสามี		
17. สามีไม่ควรให้ภรรยาออกไปทำงานนอกบ้าน เพื่อจะได้มีเวลาดูแลครอบครัว		
18. ครอบครัวที่มีความสุขย่อมเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในครอบครัวที่เสมอภาคเท่าเทียม ช่วยเหลือ เกื้อกูล และปราศจากความรุนแรง		
19. ถ้าถูกกระทำความรุนแรงโดยคนในครอบครัว ต้องอดทน ควรยึดคติ “ไฟในอกอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า”		
20. ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นต้นเหตุของความรุนแรงภายในครอบครัว		

มาดูคำตอบกันดีกว่า

ถ้าตอบคำถามถูกต้องได้ข้อละ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบผิดไม่ได้คะแนนนะคะ

ข้อที่ 1 ใช่

ข้อที่ 2 ใช่

ข้อที่ 3 ไม่ใช่

ข้อที่ 4 ใช่

ข้อที่ 5 ไม่ใช่

ข้อที่ 6 ไม่ใช่

ข้อที่ 7 ใช่

ข้อที่ 8 ไม่ใช่

ข้อที่ 9 ไม่ใช่

ข้อที่ 10 ใช่

ข้อที่ 11 ไม่ใช่

ข้อที่ 12 ไม่ใช่

ข้อที่ 13 ใช่

ข้อที่ 14 ไม่ใช่

ข้อที่ 15 ใช่

ข้อที่ 16 ไม่ใช่

ข้อที่ 17 ไม่ใช่

ข้อที่ 18 ใช่

ข้อที่ 19 ไม่ใช่

ข้อที่ 20 ไม่ใช่

ตอบถูกกันกี่คะแนนคะ ดูซิว่าคุณจะมีความรู้ขั้นเทพ...ในเรื่อง
ความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัวกันรึเปล่า ?

น้อยกว่า 10 คะแนน

คุณยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่อง
ความเสมอภาคหญิงชายค่ะ...อาจจะเป็นเพราะคุณ
ยังยึดติดกับความเชื่อและทัศนคติดั้งเดิมอยู่ ...ลอง
เปิดใจและยอมรับความคิดและความเชื่อใหม่ๆ คุณ
นะคะ ความสุขและสัมพันธภาพในครอบครัวอาจจะ
มากขึ้นค่ะ

10 - 14 คะแนน

คุณมีความเข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชาย อยู่ในระดับพอใช้ ยังมีบางเรื่องที่คุณอาจคิดไม่ถึงหรือไม่คิดว่า เป็นความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศชายหญิง...หรือคุณอาจไม่เคย ประสบปัญหาจากความไม่เสมอภาคด้วยตนเอง...ซึ่งนับว่าเป็น โชคดีของคุณเลยล่ะ..เพราะยังมีผู้หญิงอีกจำนวนนับไม่ถ้วนบน โลกใบนี้ที่กำลังทุกข์ทรมานจากปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ...

15 - 17 คะแนน

คุณมีความเข้าใจเรื่องความเสมอภาค หญิงชายอยู่ในระดับดีค่ะ... นั่นแสดงว่าคุณมีความเข้าใจในเรื่องความเสมอภาคและความ แตกต่างระหว่างเพศเป็นอย่างดี...ถ้าคนส่วนใหญ่ในสังคมมีความเข้าใจในระดับนี้ ครอบครัว และสังคมเราจะน่าอยู่กว่านี้เยอะเลย...จริงไหมคะ

18 - 20 คะแนน คุณมีความรู้ขั้นเทพ...ใบเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในครอบครัวค่ะ

โอ้โฮ...ความเข้าใจเรื่องความเสมอภาคหญิงชายของคุณ อยู่ในระดับดีมากเลยทีเดียว..เพราะคุณมีความเข้าใจในเรื่องนี้เป็น อย่างดี...แต่เมื่อเข้าใจแล้วอย่าลืมนำไปปฏิบัติจริงในครอบครัวของคุณด้วยนะค่ะ และหากจะช่วยสร้างความเข้าใจเรื่องนี้กับผู้อื่นต่อๆ ไปด้วย ก็จะทำให้ครอบครัวและสังคมมีความสุขด้วยค่ะ

ข้อที่มักตอบผิด 1

เราเข้าใจผิดว่า
ความเสมอภาคระหว่าง
หญิงชาย หมายถึง
การปฏิบัติที่เหมือนกัน
หรือเท่ากัน

ลองดูรูปภาพและตอบคำถาม

ทรัพยากรและสิทธิที่เท่ากันหรือเหมือนกัน
ไม่ใช่หลักประกันว่าทุกคนจะ
ได้รับความเป็นธรรม

คำถาม คือ ภาชนะใส่อาหารที่เหมาะสม...
กับนกระสาและสุนัขจิ้งจอก???

ตอบคำถามจากรูปภาพดังกล่าว นกกระสาและสุนัขจิ้งจอกมีปากที่ใช้กินอาหารไม่เหมือนกัน ดังนั้นภาชนะที่ใส่อาหารก็ไม่ควรใช้เหมือนๆ กัน นั่นคือ **ความเสมอภาคไม่ได้หมายความว่า** แต่ละบุคคลควรได้รับทรัพยากรหรือการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ

แต่ความเสมอภาค หมายถึง การคำนึงถึงความแตกต่างในปัญหา ความต้องการ โอกาส และศักยภาพ ของแต่ละบุคคลนั่นเอง

และความเสมอภาคหญิงชาย คือ การทำให้ทั้งสองเพศอยู่ด้วยกันอย่างปรองดอง และได้รับประโยชน์อย่างสมดุลร่วมกัน

ที่มาภาพ : <http://www.google.co.th/imgres?imgurl=http://image.dek-d.com/24/1066708/107083524&imgrefurl=http://writer.dek-d.com/kednepa/story/view.php?id>

เราสืบสนว่า

ทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะต้องมีบทบาทเหมือนกันทุกประการ เช่น

- หากผู้ชายไปรบในสงครามได้ ผู้หญิงก็ต้องไปได้
- หากผู้ชายต้องไปทำงานในพื้นที่เสี่ยงเวลากลางคืน ผู้หญิงก็ต้องไปได้
- หากผู้ชายเที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊กได้ ผู้หญิงก็เที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊กได้

แท้จริงไม่ใช่

ผู้หญิงและผู้ชายไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมหรือบทบาทเหมือนกัน เพราะผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีความต้องการส่วนบุคคล และบทบาทที่สังคมมอบให้แตกต่างกัน ... ดังนั้น

- ทั้งผู้หญิงและผู้ชายอาจไม่ต้องการไปรบในสงคราม
- ทั้งผู้หญิงและผู้ชายอาจไม่ต้องการไปทำงานในพื้นที่เสี่ยง เวลากลางคืนเหมือนกัน
- พฤติกรรมเที่ยวเตร่ ซี้เมา มีกิ๊ก เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น ทั้งผู้หญิงและผู้ชายไม่จำเป็นต้องมีพฤติกรรมดังกล่าว

เราสืบสนว่า

- การส่งเสริมความเสมอภาค เป็นปัญหาเฉพาะของผู้หญิง
- การส่งเสริมความเสมอภาคจะทำให้เกิดความขัดแย้ง
- การส่งเสริมความเสมอภาค คือ การที่ผู้หญิงออกมาต่อสู้ เพื่อลดบทบาทและอำนาจของผู้ชาย

แท้จริงไม่ใช่ แต่การส่งเสริมความเสมอภาค คือ

- เป็นการเสริมพลังศักยภาพที่แตกต่างของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
- ให้ผู้หญิงและผู้ชายได้ใช้ศักยภาพที่ตนมีอย่างเต็มที่
- ไม่ใช่เพิ่มภาระงาน แต่เป็นการสอดแทรกประเด็นการส่งเสริมความเสมอภาคในทุกขั้นตอนของงาน

➤ สิ่งที่ใช้ และ ไม่ใช้...ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช้

สิ่งที่ใช้ และ ไม่ใช้..ในความเสมอภาค

:สรุปโดยรวมว่า หญิงทั้งหมด หรือ ชายทั้งหมด มีความสนใจอย่างเดียวกัน

สิ่งที่ใช้

เข้าใจความแตกต่าง ของกลุ่มต่าง, ซึ่งทั้งหญิงและชาย ไม่ได้สนใจ หรือ ให้ความสนใจในเรื่องเดียวกันทุกคน

นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างทาง

ชนชั้น ชาติพันธุ์ ความเชื่อ และอายุ

คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องสิทธิหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช้ และ ไม่ใช้..ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช้ : มุ่งเน้นแต่เรื่องผู้หญิง

เป็นการศึกษาความไม่เท่าเทียม และความแตกต่างระหว่างหญิงชาย

สิ่งที่ใช้

โดยไม่ละเลยความสนใจ หรือ ความต้องการของหญิงและชาย

และให้ความสนใจกับความต้อการเฉพาะของหญิงที่แตกต่างจากชาย

รวมทั้งบทบาทและความสัมพันธ์ที่แตกต่าง และไม่เท่าเทียมของหญิงและชาย

...ซึ่งจะต้องจัดสรรทรัพยากรให้แตกต่างกัน

คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องสิทธิหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ไม่ใช้

สิ่งที่ใช้ และ ไม่ใช้..ในความเสมอภาค

: การมีส่วนร่วมแบบสร้างต่อสร้าง

เราต้องก้าวผ่านเลขการนับจำนวน ผู้เข้าร่วมโครงการ ไม่จำเป็นต้องตั้งเป้า

สิ่งที่ใช้

หญิงครึ่ง ชายครึ่ง ในการร่วมกิจกรรมต่าง,

แต่เน้นเรื่องผลกระทบ และการมีส่วนร่วม

ประเด็นสำคัญ คือ การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นของกิจกรรม

หรือการดำเนินงานนั้น ที่ทำให้ช่องว่างของความแตกต่างระหว่างหญิงชายให้ลดน้อยลง

คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องสิทธิหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช่ และ ไม่ใช่..ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช่

: ปฏิบัติต่อหญิงและชายเหมือนกัน

สิ่งที่ใช่

กำหนดโครงการและการแทรกแซงที่ คำนึงถึง ความไม่เท่าเทียม และ ความแตกต่างระหว่างหญิงชาย บางคนแปลความเข้าใจว่า เสมอภาค คือ การเท่ากัน ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายควรได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน

แต่ใจความสำคัญของมิติหญิงชาย ก็คือ มองเห็นผลกระทบ ที่แตกต่างกัน ของทั้งหญิงและชาย โดยต้องจัดสรรทรัพยากร ที่ทำให้แผนงาน/โครงการ มุ่งไปสู่ความเป็นธรรม

คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมิติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช่ และ ไม่ใช่..ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช่

: สรุปเสมอการรวมเข้า

ไว้ตรงกลางและไว้ และมีความรับผิดชอบ

สิ่งที่ใช่

เข้าใจ สถานการณ์เฉพาะ

เข้าใจ การแบ่งงานกันทำของหญิงและชาย ที่ปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของสถานการณ์ต่างๆ

คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมิติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

สิ่งที่ใช่ และ ไม่ใช่..ในความเสมอภาค

สิ่งที่ไม่ใช่

: ปฏิบัติต่อผู้หญิงในฐานะกลุ่มผู้เปราะบาง

สิ่งที่ใช่

ตระหนักว่าหญิงและชายต่าง มีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติ หรือ ผู้ลงมือกระทำ ถึงแม้ว่าในบางสถานการณ์ เช่น การประสบภัยพิบัติ

ทั้งหญิงและชายต่างก็เป็นผู้เปราะบาง เราไม่ควรจำกัด ผู้หญิงให้เป็นแค่เพียงเหยื่อ หรือในการจัดการสิ่งแวดล้อม ของชุมชน ให้มองว่าผู้หญิงก็เช่นเดียวกับผู้ชาย

ที่สามารถจะตัดสินใจ และมีบทบาทที่สำคัญในชุมชน

สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพที่ไม่พึงประสงค์ได้

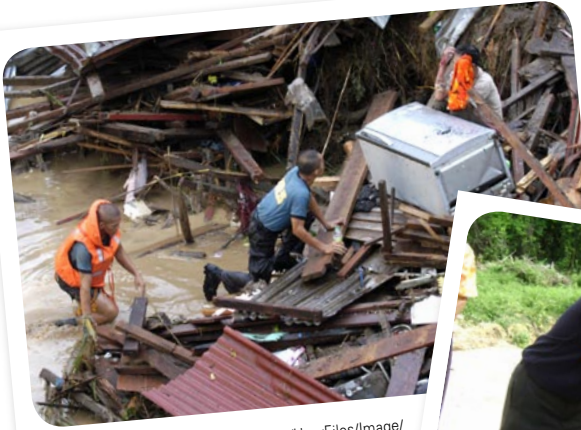
คัดแปลงมาจากการอบรมเรื่องมิติหญิงชายและการสร้างสันติภาพของ CIPA

➤ การจัดการภัยพิบัติที่มีมุมมองมิติหญิงชาย

การจัดการภัยพิบัติที่ดีนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างหญิงชาย เพื่อสร้างหลักประกันให้ทั้งหญิงและชายสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับอย่างเท่าเทียมกันในทุกขั้นตอน ทั้งก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม เท่าเทียม และทันต่อเหตุการณ์ **สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน** ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเท่าเทียมเป็นธรรม และตรงกับความต้องการของประชาชนทั้งสองเพศอย่างแท้จริง จึงได้ร่วมมือกันดำเนินการคิดหามาตรการและแนวทางในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่มีมิติหญิงชายอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็น **“คู่มือการจัดการและฟื้นฟูผู้ประสบภัยและชุมชนในสถานการณ์ภัยพิบัติ : มุมมองมิติหญิงชาย”**

ที่มาภาพ : http://www.kpi.co.th/mgUpload/images/_MG_5233.JPG

ที่มาภาพ : <http://www.siangtai.com/UserFiles/Image/gPhilippines%285%29.jpg>

ที่มาภาพ : <http://www.disaster.go.th/dpm/images/stories/0000001208925324-4D19-30737.JPG>

⊙ การเตรียมการก่อนเกิดภัยพิบัติ เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการเตรียมความพร้อม ควรมีสัดส่วนหญิงชายใกล้เคียงกันเพื่อให้เกิดแนวทางป้องกันจากประสบการณ์การใช้ชีวิตของผู้หญิง และมีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกเพศของชุมชน

⊙ เมื่อภัยเกิดภัยพิบัติ ก็ให้มีจุดแจกสิ่งของบรรเทาทุกข์แยกเพศหญิงและชาย จุดแจกน้ำและอาหารอยู่ใกล้ที่พักอาศัย มีการแจกสิ่งของใช้จำเป็นเฉพาะสำหรับผู้หญิงด้านกายภาพ อย่างเช่น ผ้าอนามัย ชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน และมีเจ้าหน้าที่ผู้หญิงเป็นผู้แจก ควรมีห้องน้ำแยกเพศหญิงชาย และระยะห่างจากกันพอสมควร รวมถึงให้คำนึงถึงความปลอดภัยด้วย

⊙ และหลังเกิดภัยพิบัติ การจ่ายเงินช่วยเหลือคู่สามีภรรยาควรรับรู้ร่วมกัน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลสิทธิประโยชน์ การให้ความช่วยเหลือต่างๆ อย่างทั่วถึง

ตัวอย่างแนวทางการจัดการภัยพิบัติที่มีมุมมองมิติหญิงชาย เช่น

1. มีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกเพศ วัย ของคนในชุมชน เพื่อใช้สำหรับการวางแผนการให้ความช่วยเหลือ
2. มีผู้หญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้ชายในการจัดตั้งคณะกรรมการภัยพิบัติฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายเฝ้าระวังภัย ฝ่ายแจ้งเตือนภัย ฝ่ายอพยพ เพื่อให้เกิดมุมมองในการดำเนินการจากประสบการณ์ของผู้หญิงและผู้ชาย
3. มีการตรวจสอบดูยังชีพให้ตรงกับความต้องการของผู้รับ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
4. ในเรื่องที่พัก มีการกำหนดระยะห่าง แสงสว่าง ความแน่นอน และปลอดภัย
5. ห้องน้ำมีการแยกเพศ มีที่ก้ำบัง มีระยะห่างกันระหว่างสองเพศ มีจำนวนเพียงพอ มีแสงสว่าง และไม่ไกลจากที่พัก

ผู้ที่สนใจสามารถขอรับคู่มือการจัดการ
ภัยพิบัติ : มุมมองมิติหญิงชาย
ได้ที่ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบัน
ครอบครัว โทร. 0 2306 8780

ข้อที่มักตอบผิด 2

เราเข้าใจผิดว่า
ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว
ไม่จำเป็นต้องมีเวลาส่วนตัว
ควรอุทิศเวลาทั้งหมด
เพื่อดูแลสามีและลูก

ผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ก็สามารถมีเวลาส่วนตัวได้ หากคนในครอบครัวเรียนรู้ที่จะแบ่งปันความรับผิดชอบของสมาชิกในครอบครัว มีการแบ่งงานกันทำ ระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการปรับเปลี่ยนหรือสลับบทบาทหน้าที่กันได้ตามสถานการณ์ กรณีเช่น ถ้าทั้งพ่อบ้านและแม่บ้านต้องออกไปทำงานนอกบ้านด้วยกันทั้งคู่ และเมื่อกลับถึงบ้าน ทั้งคู่ก็ช่วยเหลือกันแบ่งเบาภาระงานบ้าน รวมทั้งสอนให้ทั้งลูกสาวและลูกชายร่วมช่วยเหลือ เพื่อจะไม่ให้คนใดคนหนึ่งภายในบ้านต้องรับภาระหนักเกินไป การช่วยเหลือกันทำงานบ้านยังเป็นการใช้เวลาร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงการมีเวลาว่างสำหรับทุกคนในครอบครัว ที่จะมีเวลาส่วนตัวสำหรับการพัฒนาตัวเอง

ครอบครัวสุข-ทุกข์ ?

ครอบครัวจะมีสุข : การแบ่งเบาภาระงานที่สมดุล ถ้าทั้งพ่อบ้านและแม่บ้านต้องออกไปทำงานนอกบ้านด้วยกันทั้งคู่ ดังนั้นเมื่อกลับถึงบ้าน...เรา พ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย ก็ น่าจะมีส่วนร่วมช่วยเหลือกันภายในบ้าน หรือช่วยเหลือแบ่งเบา สลับบทบาท

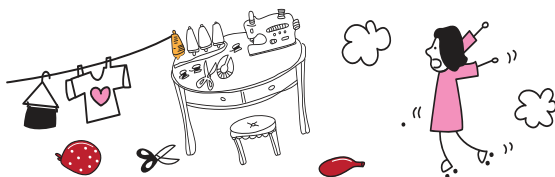
Gender Poll : ประชาชนคิดอย่างไร !?!?!? เกี่ยวกับความเสมอภาคและบทบาทหญิงชายใน ครอบครัว

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ร่วมกับ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดำเนินโครงการสำรวจ *“ร้อยละของประชาชน
ที่มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับความเสมอภาคและบทบาทหญิงชาย”* เมื่อปี 2553

มีผลสำรวจในประเด็นน่าสนใจ ดังนี้

◎ เป็นเรื่องน่ายินดีที่ 81.6% ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติ
ที่ดีด้านความเสมอภาคและบทบาทหญิงชายในครอบครัว แต่ 55.6% ยัง
คงมีความเห็นว่าความไม่เท่าเทียมกันของหญิงชายไม่ใช่ปัญหาเร่งด่วนที่
ต้องแก้ไข ในขณะที่ 60% เห็นว่าการที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายรับผิดชอบทำงาน
บ้านและเลี้ยงดูบุตรมากกว่าผู้ชายไม่ถือว่าเป็นการเอาเปรียบผู้หญิง
ซึ่งแสดงว่าคนในสังคมมากกว่าครึ่งหนึ่งยังคงคิดว่างานบ้านเป็นงานของ
ผู้หญิงนั่นเอง

◎ สำหรับเจตคติด้านการเป็นผู้นำและการมีส่วนร่วมในการ
ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในชุมชนและในทางการเมือง 43% เห็นว่า
ผู้ชายมีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำใน
การแก้ปัญหาปากท้อง (ปัญหาเศรษฐกิจ)
ของชาวบ้านมากกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะ

กลุ่มคนอาชีพ เกษตรกร/ชาวประมง และอาชีพรับจ้าง ที่อาศัยนอกเมือง/นอกเขตเทศบาล และประชาชน 47% เห็นว่า ธรรมชาติกำหนดมาแล้วว่า ผู้หญิงมีความเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าหรือผู้นำน้อยกว่าชาย

🕒 จากผลสำรวจในประเด็นเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าคนในสังคมส่วนใหญ่ยังคงคิดว่างานบ้านและการเลี้ยงดูบุตรเป็นหน้าที่ของผู้หญิง และในขณะที่เดียวกันคนในสังคมก็ยังคงเชื่อว่าผู้ชายมีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้หญิง ซึ่งถ้าหากเจตคติของสังคมไทยยังเป็นอย่างนี้แล้ว **การที่ผู้หญิงจะได้ผ่อนคลายจากภาระงานบ้านและมีโอกาสในการพัฒนาตนเอง คงจะเป็นเรื่องยาก และการก้าวขึ้นเป็นผู้นำในชุมชนหรือได้เข้ามาทำงานการเมืองของผู้หญิงคงจะยากยิ่งกว่า** ซึ่งสิ่งนี้อาจเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า **ทำไมการดำเนินงานด้านความเสมอภาคของหญิงชายในประเทศไทยจึงยังคงไปไม่ถึงไหน...**

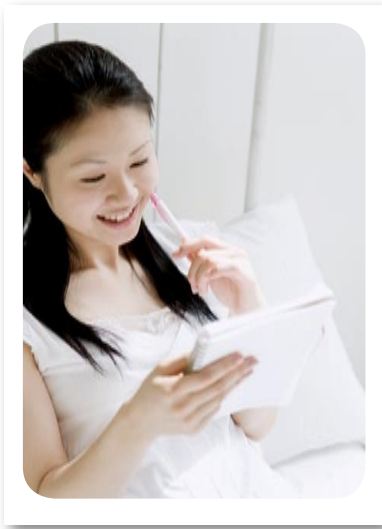
หมายเหตุ* เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 8,281 คน โดยตัวอย่างกระจายอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทุกจังหวัด เป็นชายและหญิงในสัดส่วนร้อยละ 50.8 และ 49.2 ตามลำดับ โดยร้อยละ 19.9 มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ร้อยละ 32.9 มีอายุระหว่าง 25-39 ปี ร้อยละ 29.9 มีอายุระหว่าง 40-54 ปี และร้อยละ 17.3 มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป โดยในกลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีร้อยละ 34.5 สมรส 62.7 และอีกร้อยละ 2.8 เป็นหม้าย หย่าร้างหรืออื่นๆ

▶ หยิบมาเล่า : เกิดเป็นหญิง...แท้จริงแสนลำบาก?

คันสนีย์ สว่างวิวัฒน์
สำนักงานส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

ชีวิตของผู้หญิงในสื่อที่พบเห็นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะจากในละครหรือสื่อโฆษณา ไม่ว่าจะยุคสมัยจะเปลี่ยนไปมากเพียงใด บทบาทของผู้หญิงในบ้านก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เพราะสังคมยังคงคาดหวังต่อไปอีกว่า นอกจากผู้หญิงต้องมีบทบาทแม่บ้านแม่เรือนแล้ว ยังต้องมีบทบาทนอกบ้านเป็นผู้หญิงทำงานหารายได้ให้ครอบครัว เป็น Working women และต้องมีรูปร่างหน้าตาดี งามสวย ผอมเพรียว มีจิตใจดีเหมือนนางฟ้า เกือบว่า ที่ต้องคิดบวกมี Positive Thinking (แบบโฆษณาเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่ง) อีกต่างหาก

สื่อโฆษณาสวนใหญ่ ที่พบเห็นในทุกวันนี้มักนำเสนอภาพของผู้หญิงในบทบาทตามที่สังคมคาดหวัง อันได้แก่

1. ต้องสวย นักโฆษณา (Creative) มักจะหยิบความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ข้อหนึ่ง ตามทฤษฎีของ **มาสโลว์** คือ มนุษย์มักจะมีความต้องการความรัก (Love Need) ต้องการให้ตนเองมีรูปร่างหน้าตาดี มีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม นักโฆษณามีความเข้าใจในข้อนี้ดี จึงนำมาสร้างเป็นจุดขายของสินค้า ทำให้เกิดค่านิยมว่าผู้หญิงที่มีคุณค่า คือ ผู้หญิงสวยเท่านั้น จะเห็นได้จากการโฆษณาสินค้าประเภทเครื่องสำอาง อาหารเสริม สถาบันลดน้ำหนัก และคลินิกศัลยกรรม

2. **ต้องเป็นแม่บ้าน** โฆษณาสินค้าประเภทเครื่องปรุงอาหาร น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ นิยมกันมากที่จะนำเสนอภาพผู้หญิงทำกับข้าว ล้างจาน ซักผ้า และล้างห้องน้ำ ดังบทความของ **วิไลลักษณ์ ภิรมุทธิ** ได้เขียนถึงสื่อโฆษณาสินค้าเก่าๆ ของประเทศอังกฤษในยุควิกตอเรีย เมื่อร้อยกว่าปีก่อนว่า...

“...ไม่ว่าวันนี้หรือเมื่อร้อยกว่าปีก่อน ก็จะจับแต่ประเด็นแม่บ้านที่ต้องการทำตัวเป็นศรีภรรยาของสามี และแม่ที่ดีของลูก ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ก็ตรงที่สามารถซักผ้าได้ยาวสะอาด สีสดใส ทำให้ลูกๆ และสามีใส่เสื้อผ้าออกไปข้างนอกได้อย่างไม่ต้องอายใคร ราวกับว่าไม่มีอะไรในโลกนี้จะทำให้หญิงที่แต่งงานแล้วมีความสุขได้มากเท่ากับการได้ปฏิบัติหน้าที่ทางครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์แบบแล้วเท่านั้น ส่วนความสุขส่วนตัวของผู้หญิงในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่ใช่ทั้งในฐานะภรรยาหรือแม่นั้น ไม่ค่อยจะมี

ใครนำมากล่าวถึง ที่น่าประหลาดใจก็คือ แม้กาลเวลากว่าผ่านไปนานนับพันปี แต่โฆษณาพวกซักฟอกในปัจจุบัน ไม่ว่าจะในเมืองไทยหรือเมืองไหนๆ ก็ยังคงใช้คอนเซ็ปต์ แม่บ้านที่แสนดีกันอยู่...”

(บทความเรื่อง Advertising...The Victorian Way จากนิตยสารผู้จัดการ ฉบับเดือนมีนาคม 2549)

ที่มาภาพ : http://www.imagesu.net/data/media/96/working-women_087.jpg

3. ต้องเป็น Working Women

ผู้หญิงสมัยใหม่ต้องทำงานนอกบ้าน และต้องประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีรายได้มั่นคง และมีตำแหน่งหน้าที่ที่ดี ในขณะที่เดียวกันก็ยังต้องสวย และเป็นแม่บ้านตามข้อ 1 และข้อ 2 อีกด้วย

4. ต้องเป็นคุณแม่คนดีที่หนึ่ง

ภาพในโฆษณาจะสื่อให้เห็นว่า ผู้หญิงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ให้กำเนิด เลี้ยงดู พุ่มพักลูกน้อย อาบน้ำ ป้อนข้าว ป้อนนม ได้แก่ โฆษณาสินค้าในกลุ่มแม่และเด็ก เช่น นมผง แป้งเด็ก แชมพู สบู่เด็ก เป็นต้น ภาพในโฆษณาเหล่านี้ดูเหมือนสิ่งเล็กๆ ธรรมดาที่คนในสังคมคุ้นชิน อาจเพราะนักโฆษณาต้องทำหน้าที่ คือ จูงใจให้คนซื้อสินค้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นผู้สร้างเจตคติในสังคม ที่ทำให้คนในสังคมคาดหวังต่อผู้หญิงในลักษณะเดิมๆ โดยอาจทำให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ผิดๆ เช่น คิดว่างานบ้าน และการเลี้ยงลูกเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเท่านั้น หากนักโฆษณานั้นมีมุมมองด้านมิติหญิงชายอยู่บ้าง ก็คงช่วยลดการสร้างทัศนคติที่ผิดๆ ลงไปได้ หวังเหลือเกินว่านักโฆษณารุ่นใหม่ๆ จะมี Gender อยู่เต็มหัวใจ

จากบทความนี้ หวังว่าคงทำให้ผู้อ่านคงมองเห็นประเด็นบทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (Gender) จากสื่อต่างๆ ที่ทำให้เราได้ย้อนคิดถึงการปรับเปลี่ยนเจตคติในสังคมไทยกันบ้าง ไม่มากก็น้อย และสุดท้าย ประารณาที่จะให้ผู้หญิงไทยได้รู้สึก ว่า “เกิดเป็นหญิงแท้จริงก็สบาย...” กันบ้างค่ะ

ข้อที่มักตอบผิด 3

เราเข้าใจผิดว่า
ลูกสาวต้องระมัดระวัง
เรื่องการมีเพศสัมพันธ์
มากกว่าลูกชาย เพราะลูกชาย
ตั้งท้องไม่ได้

สังคมไทยเข้มงวดในเรื่องพฤติกรรมทางเพศระหว่างหญิงและชายแตกต่างกัน กล่าวคือ สังคมไม่ยกย่องผู้หญิงที่มีราคะ หรือไม่บริสุทธิ์ และมองว่าผู้หญิงมีจิตใจเลเปลี่ยนแปลงง่าย ในขณะที่สังคมไม่คาดหวังสิ่งเหล่านี้จากฝ่ายชายเท่าใดนัก ความคาดหวังที่แตกต่างกันนี้ส่งผลต่อการอบรม เลี้ยงดู และให้ทัศนคติต่อการมีชีวิตคู่แตกต่างกัน ความไม่ซื่อสัตย์ของฝ่ายชายมักไม่ได้รับการลงโทษทางสังคมเมื่อเทียบกับที่ลงโทษผู้หญิง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีเชื้อคุ้มครองสำหรับฝ่ายชายถือเป็นสิ่งปกติ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ ทำให้มีการทะเลาะเบาะแว้ง นำมาซึ่งความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน ปัญหาโรคเอดส์ การทำแท้ง การตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น

ผู้ปกครอง ครู และสื่อต่างๆ จึงควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและอนามัยเจริญพันธุ์ ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายให้รู้และเข้าใจเหมือนๆ กันรู้ในสิทธิเนื้อตัวร่างกายของผู้อื่นที่ไม่ควรละเมิด รู้อย่างเท่าทันและสามารถป้องกันตนเองในเรื่องเพศได้ ทั้งไม่อายุที่จะสื่อสารเรื่องเพศระหว่างสมาชิกในครอบครัว โดยแทนที่จะสอนแต่ฝ่ายหญิงให้รักนวลสงวนตัวเพียงฝ่ายเดียว ก็ต้องสอนให้ฝ่ายชายเรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิของอีกฝ่ายด้วย

แม่ใจยักษ์...พ่อหายไปไหน

ตบจูบ = ความรุนแรง

ขายสินค้า หรือวัตถุประสงค์

ที่มาภาพ : <http://news.tlcthai.com/wp-content/uploads/2013/01/n6-news17-27113.jpg>

ผลสำรวจ

“อิทธิพลของการชมรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในกลุ่มคนดู” ศึกษาเด็ก เยาวชน และประชาชน อายุ 2-6 ปี 7-12 ปี 13-19 ปี และ 20 ปีขึ้นไป ใน กทม. และจังหวัดหัวเมืองใหญ่ ระหว่างวันที่ 24-28 เมษายน 2551

- ✓ เด็กอายุ 2-6 ปี 10.3% เด็กอายุ 7-12 ปี 6.4% และเด็กอายุ 13-19 ปี 21.1% ชอบฉากข่มขืนมากที่สุด
- ✓ เด็กอายุ 2-6 ปี 10.9% เด็กอายุ 7-12 ปี 19.9% และเด็กอายุ 13-19 ปี 20.2% รวมถึงคนอายุ 20 ปีขึ้นไป
- ✓ เห็นว่าการข่มขืนเป็นเรื่องธรรมดาของสังคมที่ยอมรับได้ และเด็กบางส่วนบอกว่าอยากเป็นพระเอกจะได้ข่มขืนคนอื่นได้

จากผลสำรวจเอแบคโพลส์

วัยรุ่นกับความรักและ

SEX

โลกของวัยรุ่นหญิงและชาย

โลกของวัยรุ่นเป็นโลกแห่งความสดใส พร้อมทั้งจะก้าวไปสู่อนาคตอันกว้างไกล แต่อีกด้านหนึ่งเป็นโลกแห่งความสับสนวุ่นวาย เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อก่อนที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นรักอิสระ ไม่ชอบการถูกบังคับควบคุม ต้องการเวลาเพื่ออยู่กับเพื่อนฝูงเป็นส่วนใหญ่ และต้องการความรักความเข้าใจและยอมรับจากคนรอบข้าง

อารมณ์ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง

เมื่อก้าวเข้าสู่วัยรุ่น อารมณ์และความรู้สึกหลายอย่างได้เปลี่ยนแปลง เริ่มสนใจอยากเรียนรู้โลกภายนอกมากขึ้น ต้องการอิสระ อยากเป็นตัวของตัวเอง ต้องการแสดงความคิดเห็น มีความตื่นเต้นที่ได้รู้จักและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในชีวิต รู้สึกอย่างไรก็แสดงออกเต็มที่ รักแรง โกรธแรง บางครั้งเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับคนในครอบครัว คิดว่าพ่อแม่ไม่เข้าใจตน ไม่รักตน เริ่มสนใจรูปร่างหน้าตาของตนเองและเพศตรงข้าม

ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายผู้ชาย

จากเด็กซุกซนตัวน้อยๆ เมื่อเริ่มอายุ 10-12 ปี ใบหน้าที่เคยอ้วนๆ กลมๆ หรือผอมยาว ก็เริ่มมีกล้ามเนื้อขึ้นเป็นสัน ส่วนใหญ่เมื่ออายุ 13-14 ปี จะเห็นได้ชัดว่ารูปร่างสูงใหญ่ขึ้น มีช่วงไหล่กว้างขึ้น เริ่มมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง มีขนขึ้นตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น หนวดเครา ขนหน้าแข้ง ขนตามแขน หน้าอก รักแร้ และที่อวัยวะเพศ มีสิ่วขึ้นตามใบหน้า นมแตกพาน เสียงแตกห้าว มาพร้อมๆ กับการปรากฏของลูกกระเดือกที่ลำคอ ส่วนจุดที่สำคัญของความเป็นหนุ่มคือองคชาติและลูกอัณฑะที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีสีคล้ำขึ้น มีการหลั่งน้ำอสุจิเวลาหลับ (ฝันเปียก)

ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายผู้หญิง

ช่วงเริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่นราวๆ อายุ 12-13 ปี สะโพกจะเริ่มพวยออก มีหน้าอกขึ้น เริ่มมีขนที่รักแร้ อวัยวะเพศ โดยปกติเด็กสาวจะมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 13-14 ปี แต่ในปัจจุบันบางคนมีประจำเดือนตั้งแต่อายุประมาณ 10-12 ปี แต่ถ้าอายุ 17 ปี แล้วยังไม่ีประจำเดือน ควรมาพบแพทย์

วัยรุ่นกับความรัก

ความรักสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศทุกวัย ถือเป็นสิ่งสวยงาม สร้างสรรค์ให้โลกมีสีสัน มีความอบอุ่น แต่ถ้าหากวัยรุ่นเกิดมีความรักในเพศตรงข้าม จะมีอารมณ์ความรู้สึกพิเศษที่สามารถมีอิทธิพลต่อชีวิต อารมณ์ ความรู้สึก ทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น บางคนที่มีแฟนอาจทำให้การเรียนดีขึ้น แต่ขณะเดียวกัน บางคนการเรียนแยลงก็มี การมีแฟนจึงไม่ใช่สัญลักษณ์ของการประสบความสำเร็จในชีวิต หากใครที่ยังไม่มีแฟนก็ไม่ควรรู้สึกด้อยกว่าเพื่อนและไม่จำเป็นต้องควงกับใครสักคนเป็นแฟนเพียงเพื่อจะได้เหมือนเพื่อนคนอื่นๆ

“

ความรู้สึกพิเศษกับใครสักคน
เราอยากจะอยู่ใกล้ชิดกันตลอดเวลา บางครั้งทำให้เราลืมเพื่อนที่เคยคบหากันมาก่อนด้วยซ้ำ

”

ที่มาภาพ : <http://upic.me//rp/thesuckseed0535.jpg>

สื่อมักนำเสนอเรื่องราวทางเพศ แต่ไม่ชี้แนะเรื่องความเหมาะสม หรือ การป้องกัน

- เมื่อเยาวชนเลียนแบบโดยรู้ไม่เท่าทัน อาจเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะท้องไม่พร้อม หรือการทำแท้ง
- สถิติแม่วัยใสของประเทศไทย พบว่า ในปี 2551 มีแม่อายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละกว่า 250 คน *

* ข้อมูลจากสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

การคบเพื่อนต่างเพศ

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าเมื่อเรามีแฟนหรือมีความรู้สึกพิเศษกับใครสักคน เราก็อยากจะอยู่ใกล้ชิดกันตลอดเวลา บางครั้งทำให้เราลืมเพื่อนที่เคยคบหากันมาก่อนด้วยซ้ำ แต่เราต้องไม่ลืมว่าชีวิตเรายังมีสิ่งที่ต้องทำอีกมากมาย เราต้องแบ่งเวลาให้กับการเรียน ครอบครัว เพื่อน ยังต้องเรียนรู้โลกกว้างอีกมากมาย เราจึงควรจะคิดด้วยว่าเราจะคบหากับเพื่อนต่างเพศหรือแฟนอย่างไร ที่จะไม่กระทบกับการใช้ชีวิตด้านอื่นๆ ของเรา

การวางตัว

หนุ่มสาวคบกันเป็นเพื่อนก็ต้องวางตัวเป็นเพื่อนจริงๆ สนินทอย่างไรก็ต้องมีขอบเขต จะตบหลังตบไหล่ จับมือถือแขน กอดรัดพิดเหวี่ยง อยู่กันสองต่อสอง หรือไปนอนพักค้างที่บ้านเพื่อนก็ต้องระมัดระวัง ถึงแม้จะยืนยันกับตัวเองว่าไม่ได้คิดอะไรเกินเลยความเป็นเพื่อน ในเรื่องการวางตัวเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเราอาจไปกระตุ้นอารมณ์ให้เกิดอาการหน้ามืดตามัวได้ ถ้าเพื่อนชายไม่รู้สึกรู้สิดควมคุมตัวเอง ปัญหาเกิดขึ้นตามมาแน่นอน ไม่ได้หมายความว่าเพื่อนผู้ชายไว้ใจไม่ได้ไปทั้งหมด แต่ป้องกันไว้ก่อนให้เกิดสถานการณ์ที่เสี่ยงหรือล่อแหลมได้เป็นดีที่สุด การวางตัวดี เป็นเพื่อนที่ดีช่วยรักษามิตรภาพที่ดีไว้ได้ยาวนาน

ความคาดหวังต่อความรักที่ต่างกันของหญิงชาย

ผู้หญิงกับผู้ชายถูกเลี้ยงตามความคิดความเชื่อทางสังคมที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังที่ต่างกัน ผู้ชายถูกเลี้ยงดูให้มีอิสระทางเพศมากกว่าผู้หญิง สามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย การเที่ยวกลางคืนถือเป็นการหาประสบการณ์ชีวิต แต่ผู้หญิงถูกสอนว่าไม่ควรมีส่วนร่วมทางเพศ ต้องรัก นวลสงวนตัว การมีเพศสัมพันธ์หมายถึงการมีสามี ดังนั้นเมื่อหญิงชายคบหาดูใจ ย่อมมีความคาดหวังที่ต่างกัน ผู้หญิงต้องการความรัก ส่วนผู้ชายอยากมีเพศสัมพันธ์

ถ้าจะเป็นแฟนกัน

การเป็นแฟนกัน ความรักต้องอยู่บนพื้นฐานความเข้าใจ รู้จักปรับตัว เข้าหากัน ไม่ใช่ยอมทนอีกฝ่ายไปเสียทุกอย่าง หรือประเภทที่ต้องรักฉันคนเดียว อยู่กับฉันคนเดียว ในโลกใบนี้มีแค่ฉันกับเธอ สักวันความรักก็ต้องสิ้นสุด การเป็นแฟนกันต้องช่วยกันเรียนให้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองด้วย ต้องนึกถึงความรับผิดชอบต่อกัน ถึงแม้จะเป็นเรื่องของคนเพียงสองคน แต่ส่งผลกระทบต่อคนรอบข้าง รักกันจริงไม่จำเป็นต้องรีบผูกมัดด้วยการมีเซ็กซ์ เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของกันและกันก็ได้ หากผลเสียไม่คิดขังใจให้ดี พอได้สติ อาจจะสายเกินแก้

มีรักแล้วต้องมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือ?

เมื่อมีความรัก วัยรุ่นมักมองเห็นแต่ในด้านที่สดใส สวยงาม โรแมนติก และคิดว่าต่างฝ่ายก็พร้อมแล้วที่จะมีเพศสัมพันธ์ เพราะเป็นเรื่องที่ใครๆ เขาก็ทำกัน หากไม่ทำแล้วอาจจะเขยได้ ขอให้หยุดคิดสักนิดว่า พร้อมแน่แล้วหรือที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือการตั้งครรภ์ของฝ่ายหญิง ซึ่งต้องพร้อมที่จะเป็นพ่อแม่คน รับผิดชอบในการเลี้ยงดูลูก

หากยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ

เมื่อรู้แก่ใจว่ายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ เราต้องรู้จักควบคุมความรู้สึก ความต้องการทางเพศบ้าง หนุ่มๆ สามารถแปลงอารมณ์เพศเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดนตรี หรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนสาวๆ ก็ต้องบอกปฏิเสธว่า “ไม่” ไม่มีใครถึงตายหรอกถ้าไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ หากหนุ่มคนนั้นโกรธแล้วหันไปหาคนอื่นแทนก็บอกลาได้เลย เพราะเขามองค่าของการเป็นแฟนกันแค่การมีเซ็กซ์เท่านั้น ถ้ารักกันจริงต้องรอได้ แต่หากไม่สามารถยับยั้งตนเองได้ ควรมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ป้องกันด้วยการใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกวิธี

ที่มาภาพ : http://4.bp.blogspot.com/-y06kina4JEQ/TnSaWcSgKdI/AAAAA AAAAJg/kPIh-XY1DI/s1600/suck-seed_4.jpg

- เมื่อเกิดปัญหา สังคมจะมุ่งประณามฝ่ายหญิงว่าเป็น “ผู้หญิงใจง่าย” “แม่ใจยักษ์” ตลอดแล้วทั้ง
- แต่ไม่กล่าวถึงฝ่ายชาย ผู้มีส่วนทำให้เกิดการตั้งครรภ์นั้นขึ้นมา
- ไม่ได้หมายความว่า ให้ฝ่ายหญิงทำเหมือนฝ่ายชาย
- ต้องสอนให้ฝ่ายชายเรียนรู้ที่จะเคารพสิทธิในเนื้อตัวร่างกาย ไม่มุ่งล่า “พรหมจรรย์” ของอีกฝ่าย ควบคู่ไปกับการสอนฝ่ายหญิงให้รักษาวลสงวนตัว

อายุเท่าไรจึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้?

ไม่มีอายุที่เหมาะสมหรือกำหนดชัดเจนเป็นมาตรฐานสำหรับทุกคนว่า อายุเท่าไรจึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล คือ พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นตามมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมีลูกหรือการติดโรค พร้อมที่จะรับผลที่เกิดขึ้นกับร่างกาย (การตั้งครรภ์ ความอ่อนแอของร่างกาย) จิตใจ (ความผูกพันทางใจ ท้อแท้หมดกำลังใจ) และผลกระทบทางสังคม (การรับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว การถูกประณาม ตีตรา) หากยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อผลใดๆ ที่เกิดขึ้น ก็อดใจหรือหลีกเลี่ยงไว้ก่อน

มีทางออกอย่างไร...เมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์?

- หลีกเลี่ยงการดูวิดีโอ เว็บไซต์โป๊ หรือสื่อลามกต่างๆ
- ไม่อยู่ในที่ลับตากับแฟนสองต่อสอง
- หลีกเลี่ยงการจับต้องสัมผัสร่างกายอย่างใกล้ชิด
- หากิจกรรมหรืองานอดิเรกทำ เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ หมกมุ่นเรื่องเพศ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา
- ถ้าทำทุกวิธีแล้วยังไม่สำเร็จ ให้หาทางออกด้วยการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

ควรปฏิเสธเมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์

คนรักกันมักอยากอยู่ใกล้ชิดกันเป็นพิเศษ ซึ่งอาจมีโอกาสเกินเลยเป็นความสัมพันธ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์มีผลตามมาหลายอย่าง ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์จึงต้องเกิดขึ้นพร้อมๆ กับความรับผิดชอบของทั้งสองฝ่าย ถ้าหากยังไม่มีความพร้อม เราควรปฏิเสธความต้องการมีเพศสัมพันธ์ของคนรักหรือแฟน เพราะทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่ปลอดภัยกับตัวเอง การปฏิเสธที่ดีต้องปฏิเสธอย่างจริงจัง ทั้งท่าทาง คำพูด และน้ำเสียง

การปฏิเสธเมื่อไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์

การบอกปฏิเสธต้องใช้คำพูดให้ชัดเจน หากถูกเข้าขี้ ใจไม่ควรหวั่นไหวไปกับคำพูด ควรยืนยันการปฏิเสธ แล้วหาทางออกด้วยวิธีการต่อไปนี้

- ปฏิเสธซ้ำ โดยไม่ต้องใช้ข้ออ้าง พร้อมทั้งบอกลา แล้วเดินจากไปทันที
- ตอรอง โดยการชวนไปทำกิจกรรมอื่นที่ดีกว่ามาทดแทน
- ผัดผ่อน โดยยืระยะเวลาออกไป เพื่อให้ผู้ชวนเปลี่ยนความตั้งใจ

ไม่...เรายังเด็กเกินไป
ถ้าเธอรักฉันจริง ต้องรอได้

ที่มาภาพ : <http://www.sahavicha.com/UserFiles/Image/sex10.jpg>

ปฏิเสธอย่างไรดี

ถ้าเรายังไม่พร้อม จงบอกเขาไปเถอะว่า

- ไม่...ฉันยังไม่พร้อม
- ไม่...เราน่าจะรู้จักกันดีกว่านี้
- ไม่...เรายังเด็กเกินไป ถ้าเธอรักฉันจริง ต้องรอได้
- ไม่...ฉันว่าเรารอก่อนได้
- ไม่...ฉันกลัวท้อง แล้วไม่ได้เรียนหนังสือ
- ไม่...ฉันกลัวพ่อแม่รู้ แล้วจะเสียใจ
- ไม่...ถ้าฉันท้อง แล้วเธอจะแก้ปัญหาอย่างไร
- ไม่...เรายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบครอบครัว
- ไม่...ฉันกลัวว่าจะรับปัญหาที่ตามมาไม่ไหว ฯลฯ

หน่วยงานให้คำปรึกษาเรื่องอนามัยวัยรุ่น

- www.friendcorner.net
- โครงการเลิฟแคร์ “กล้ารักกล้าเซ็ค” องค์การแพช
www.Lovecarestation.com หรือ โทร. 085 340 0043
ทุกวัน เวลา 16.00-24.00
- โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ (Teenpath) องค์การแพช
www.teenpath.net
- มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง
โทร. 0 2591 1224-5 วันจันทร์-ศุกร์
- สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ โทร. 0 2929 2222
- สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA) กรุงเทพฯ
โทร. 0 2229 4611-28 จันทร์-ศุกร์ เวลา 08.30-17.00 น.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยฯ (สวท)
คลินิก สวท. บางเขน 0 2941 2320 ต่อ 181-3
คลินิก สวท. ดินแดง 0 2245 1888
คลินิก สวท. ปิ่นเกล้า 0 2433 9077
คลินิก สวท. รังสิต 0 2567 4760
คลินิก สวท. ขอนแก่น 043 223 627
คลินิก สวท. อุบลราชธานี 045 243 380
คลินิก สวท. เชียงใหม่ 053 249 406
คลินิก สวท. เชียงราย 053 713 090
คลินิก สวท. ภูเก็ต 076 235 348
คลินิก สวท. หาดใหญ่ 074 246 343

ข้อที่มักตอบผิด 4

เราเข้าใจผิดว่า
ภรรยาที่ดีควรสนองตอบ
ความต้องการมีเพศสัมพันธ์
ของสามี

คงต้องมีสักวันหนึ่ง
จะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่
ที่ฝ่ายภรรยาหรือฝ่ายสามี ไม่
มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย
และ/หรือทางจิตใจ เกิดความ
รู้สึกไม่อยากจะ มีเพศสัมพันธ์
ขึ้นมา แต่ (ส่วนใหญ่แล้ว) ฝ่าย
ภรรยา ด้วยถูกสั่งสอนมาให้
เชื่อฟังสามี จึงต้องยอมจำนน
ทำตามความต้องการของสามี
ทั้งที่ไม่เต็มใจ

มีข้อมูลสถิติเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศในครอบครัวที่น่าสนใจในเรื่องนี้ ได้แก่ งานวิจัยของ กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะ ในปี 2544 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิงในกรุงเทพฯ และจังหวัดนครสวรรค์ ประมาณการว่ามีผู้หญิงถูกข่มขืนหรือถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตนเองเกิดขึ้นร้อยละ 8

หรือจากสถิติคดีความผิดเกี่ยวกับเพศของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในปี 2542 พบว่ามีคดีทั้งหมด 291 คดี เป็นคดีข่มขืนกระทำชำเรา 259 คดี และเป็นกรณีที่ถูกกระทำเป็นคู่สมรสและคนรัก 63 คดี (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2545)

ตัวเลขดังกล่าวน่าจะต่ำกว่าความเป็นจริง เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้ได้จากผู้หญิงที่ยอมเปิดเผยว่ามีปัญหาความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นกับตน และตระหนักว่าเป็นปัญหาความรุนแรงทางเพศ แต่ยังมีผู้หญิงที่เป็นภรรยาอีกจำนวนมากที่เก็บงำ ซ่อนเร้นปัญหา เพราะความอับอายของฝ่ายหญิง และแบบแผนทางสังคมที่หล่อหลอมให้ผู้หญิงอยู่ในสภาพยอมรับ อดทนต่อปัญหา จำนนต่อสถานการณ์ ลงโทษตนเอง และคิดว่าเป็นสิทธิและอำนาจอันชอบธรรมของฝ่ายชายที่จะกระทำต่อตน ในขณะที่ฝ่ายชายหรือสามีก็ถือเป็นสิทธิและความชอบธรรมในการมีอำนาจเหนือร่างกายและการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา แม้ว่าการมีเพศสัมพันธ์นั้นจะอยู่บนพื้นฐานความไม่สมัครใจ มีการขัดขืนต่อต้านจากฝ่ายหญิงหรือภรรยา รวมถึงมีการใช้กำลัง การทำร้ายร่างกาย การขู่เข็ญจากฝ่ายชายหรือสามี ให้หญิงหรือภรรยาของตนยอมจำนนด้วยวิธีการต่างๆ

รู้หรือไม่++

การข่มขืนกระทำชำเรา ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับใคร หรือระหว่างคู่สมรส ล้วนมีความผิด ตามกฎหมาย อาญา มาตรา 276

สาระสำคัญของมาตรา 276

- ✓ ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจะเป็นเพศใดก็ได้ และแม้กระทำกับเพศเดียวกันก็เป็นความผิด
- ✓ การข่มขืนกระทำชำเรา ระหว่างคู่สมรส ก็เป็นความผิด

...ไม่ว่าคุณจะเป็นเพศใด จะเป็นหญิงหรือชาย ย่อมได้รับการคุ้มครอง อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

รู้หรือไม่++

ผู้ใดมีเพศสัมพันธ์กับเด็กทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย อายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตน

โดยเด็กยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ตาม มีความผิดทันที ตามกฎหมายอาญา มาตรา 277

ข้อที่มักตอบผิด 5

เข้าใจผิดว่า
ถ้าถูกกระทำรุนแรงโดย
คนในครอบครัว ต้องอดทน
ควรรียดคติ “ไฟในอย่านำออก
ไฟนอกอย่านำเข้า”

ความเชื่อเดิมๆ ว่า เรื่องในครอบครัว เป็นเรื่องของคนในครอบครัวที่ต้องจัดการกันเอง คนภายนอกไม่มีสิทธิเข้ามายุ่งเกี่ยว ส่งผลให้ในสังคมยังคงมีผู้หญิงจำนวนมาก ที่ยอมทนทุกข์จากความรุนแรงในครอบครัว เพื่อลูกและความสงบสุขของครอบครัว ไม่กล้าเลิกกับสามี เพราะพันธนาการในเรื่อง **“แม่และเมียที่ดี”** ต้องเสียสละเพื่อครอบครัว

แม้ในความเป็นจริง คติที่ว่า **“ไฟในอย่านำออก ไฟนอกอย่านำเข้า”** ยังคงมีความสำคัญสำหรับการดำรงความสงบสุขของชีวิตครอบครัว แต่ก็ไม่จำเป็นในทุกกรณี ดังเช่น กรณีครอบครัวที่มีการกระทำรุนแรงระหว่างคนในครอบครัว โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กที่มักตกเป็นเป้าถูกกระทำรุนแรง คนที่ถูกกระทำไม่จำเป็นต้อง **“อดทน”** กับการถูกกระทำรุนแรงในทุกรูปแบบ และต้องรู้ข้อสันนิษฐานความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า **“เรื่องของพ่อเมีย คนอื่นไม่เกี่ยว”** โดยสร้าง ความเข้าใจให้กับสังคมใหม่ว่า **“เรื่องของพ่อเมีย คนอื่นต้องเกี่ยว”** ถ้าเรื่องนั้นเป็นเรื่องของความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 5 กำหนดไว้ว่า ผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรง มีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะการกระทำรุนแรงต่อคนในครอบครัวเป็นความผิดตามกฎหมาย

➤ Say NO to Violence Against Women

โครงการ Say NO to Violence Against Women เริ่มขึ้นเมื่อเดือน พฤศจิกายน 2550 โดยกองทุนการพัฒนาเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UNIFEM) สำนักงานใหญ่ ได้ริเริ่มโครงการนี้ในอินเทอร์เน็ต โดยเปิดให้คนเข้าไปลงชื่อ เพื่อเรียกร้องให้ประชาคมโลกตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงอย่างรุนแรงและเป็นอุปสรรคในการพัฒนามนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมทุนให้กองทุนสหประชาชาติเพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรี (UN Trust Fund to End Violence Against Women) กองทุนนี้เป็นกองทุนรวมของสหประชาชาติ โดยมียูนิเฟมเป็นองค์กรบริหารทุน ทุกๆ ปี กองทุนนี้จะให้ทุนสำหรับโครงการต่างๆ ที่มีความคิดริเริ่มเพื่อแก้ปัญหาในด้านนี้ทั่วโลก

สำหรับในประเทศไทยนั้นเมื่อต้นปี 2551 **ดร.จิน เตอคูน่า** ผู้อำนวยการสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้รับอนุญาตจากทางสำนักงานใหญ่ ให้นำโครงการนี้มาบรรณรองคืออย่างจริงจังในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียง โดยได้สร้างหน้าเว็บเก็บลายเซ็นในส่วนของประเทศไทย คือ <http://www.novaw.or.th>

ซึ่งในประเทศไทยใช้ชื่อโครงการว่า **“หนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง”** โดยมี **“นกหวีด”** เป็นสัญลักษณ์แห่งการหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง ในนัยที่ว่า **“ร่วมกันเป่านกหวีด เพื่อประสานเสียงนกหวีดเป็นหนึ่งเสียงเดียวกันในการหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง”**

เดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็น **“เดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี”**

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนและสร้างเสริมสุขภาพ (ส.ส.ส.)

หนึ่งเสียง...หยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
ในฐานะองค์ทูตสันถวไมตรีของกองทุนการพัฒนา
เพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูนิเฟม

ที่มาภาพ : <http://www.kamlangjai.or.th/ebook/B0028/pages/1.jpg>

เรื่องของพี่วเมีย คนอื่นต้องเกี่ยว <

ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2551 ที่ผ่านมา หลายท่านคงได้ชมภาพยนตร์โฆษณาสองเรื่อง ที่มีพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงเป็นทูตสันถวไมตรี ยูนิเฟม (UNIFEM) เพื่อต่อต้านความรุนแรงต่อสตรีในประเทศไทย

ภาพยนตร์โฆษณาสองเรื่อง เป็นการรณรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี ภายใต้สโลแกนที่พระเจ้าหลานเธอฯ ทรงตรัสในทำยโฆษณาสองเรื่อง **“อย่านิ่งเฉยต่อการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง และร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง หนึ่งเสียงของคุณช่วยหยุดความรุนแรงได้”**

ภาพยนตร์โฆษณาสองเรื่อง มีสองภาค โดยภาคแรกนำเสนอเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงต่อสตรีทั้งจากคนในครอบครัว และจากคนที่ผู้กระทำไม่เคยรู้จักมาก่อน ในขณะที่ภาคต่อของโฆษณาตั้งคำถามแก่ผู้ชมว่า ถ้าท่านพบเห็นเหตุการณ์เหล่านั้น ท่านจะตัดสินใจอย่างไร ระหว่างอยู่เฉยๆ กับเข้าไปช่วย และนำเสนอภาพสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้น

▶ “ผู้เบียดทะเลาะกัน ไม่เคยเห็นหรือไง”

ภาพยนตร์โฆษณาเรื่องแรก “ตลาด” เป็นเหตุการณ์สามมิติภรรยาากลางตลาดที่มีผู้คนมากมาย บรรดาไทยมุงหญิงและชายเหล่านั้น บ้างก็มุงดูเหตุการณ์ด้วยความสนใจ บ้างก็เพียงแต่เหลือบมองแล้วปฏิบัติภารกิจของตนต่อไป มีสองทางเลือกสำหรับไทยมุง คือ อยู่เฉยๆ หรือเข้าไปช่วย

✔ อยู่เฉยๆ : “เรื่องของผู้เบียด คนอื่นไม่เกี่ยว”

เมื่อไทยมุงหญิงชายเลือกที่จะอยู่เฉยๆ สามมิติก็สามารถแสดงอำนาจเหนือภรรยาได้อย่างเต็มที่ที่เขาหลงโทษภรรยาที่ “พูดไม่รู้เรื่อง” ด้วยการตบเธอจนล้มคว่ำไปกับพื้น โดยที่ไทยมุงชายยืนดูราวกับจระเข้ ไม่ใช่ ส่วนไทยมุงหญิงก็ซุบซิบกันด้วยเป็นเรื่องของ “คนอื่น”

ที่มาภาพ : <http://board.postjung.com/data/560/560242-topic-ix-2.jpg>

✔ เข้าไปช่วย : “เป็นผู้ชายหรือเปล่า?”

เมื่อไทยมุงหญิงชายเลือกที่จะเข้าไปช่วย ไทยมุงชายช่วยกันดึงตัวสามมิติไว้ไม่ให้ทำร้ายร่างกายภรรยา และตั้งคำถามที่ทำให้ลายศักดิ์ศรีของความเป็นชายแก่สามมิติ “เป็นผู้ชายหรือเปล่า?” ส่วนไทยมุงหญิงก็ช่วยพาภรรยาให้ออกมาห่างจากสามมิติ และไถ่ถามถ้อยคำที่แสดงความห่วงใย “เจ็บมากไหม?”

ภาพยนตร์โฆษณา
เรื่องที่สอง **“รถโดยสาร-
ประจำทาง”** เป็นเหตุการณ์บน
รถโดยสารประจำทางยามดึกที่
ชายฉกรรจ์ 3 คน คุกคามทาง
เพศนักศึกษาสาว โดยผู้ชายคน
หนึ่งนั่งเบียดจนชิดและจับไหล่
นักศึกษาทั้งยังชวนให้ไปกินข้าว

ที่มาภาพ : http://video.google.com/ThumbnailServer2?app=blogger&contentid=11a017c787baec10&offsetms=5000&itag=w160&sig=fuf9EFZq_KiRYt46gK4_8H2uoks

ที่บ้านด้วยน้ำเสียงที่ส่อเจตนาลวนลาม ส่วนผู้ชายอีกสองคนยืนมองและคอยส่งเสียงเป็นลูกคู่ เสียงของชายทั้ง 3 ที่ค่อนข้างดัง ทำให้ผู้โดยสารรถโดยสารประจำทางทั้งหญิงและชายหันมามองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่นกันกับโฆษณาเรื่องแรก มีสองทางเลือกให้กับผู้โดยสารหญิงและชายเหล่านี้ คือ อยู่เฉยๆ หรือเข้าไปช่วย

✓ อยู่เฉยๆ : “ไม่มีอะไร คนรู้จักกัน ไม่ต้องสนใจ”

เมื่อผู้โดยสารหญิงชายเลือกที่จะอยู่เฉยๆ ความนิ่งเฉยไม่ช่วยเหลือของผู้โดยสารบนรถโดยสารประจำทางทั้งหญิงและชาย รวมทั้งคนขับรถและพนักงานเก็บค่าโดยสาร แม้นักศึกษาสาวจะกรีดร้องขอความช่วยเหลือหลายต่อหลายครั้ง ส่งผลให้ชะตากรรมของนักศึกษาสาวไม่ได้จบลงแค่ถูกคุกคามทางเพศด้วยวาจาและลวนลามร่างกายเพียงเท่านั้น แต่เธอถูกชายโหดทั้งสามลากลงจากรถโดยสารประจำทางไปยังซอยเล็กกรังแห่งหนึ่ง และอาจจะตามมาด้วยการทำร้ายทางเพศที่รุนแรงยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืน ทารุณกรรม และฆ่า ???

✓ เข้าไปช่วย : “รังแกผู้หญิงได้ยังไง?”

เมื่อผู้โดยสารหญิงชายและพนักงานเก็บค่าโดยสารเลือกที่จะเข้าไปช่วย ป้าคนหนึ่งทักท้วงด้วยเสียงอันดัง **“ทำอะไรกันนะ ทำไมทำอย่างนี้”** ขณะที่

ผู้โดยสารชายคนอื่นๆ ต่างช่วยกันหยุดยั้งชายทั้งสาม “**รังแกผู้หญิงได้ยังไง**” “**แจ้งตำรวจตีใหม่**” และจับลงที่พนักงานเก็บค่าโดยสารไล่ชายทั้งสามลงจากรถ ความร่วมมือร่วมใจของคนทั้งหมดสามารถเอาชนะความชั่วร้ายของชายโหดทั้งสามได้โดยง่าย โดยที่นักศึกษาสาวยังไม่ได้เอ่ยคำว่า “**ช่วยด้วย**” แม้สักครั้งเดียว

➤ ความนิ่งเฉย คือการสนับสนุนความรุนแรง

ที่มาภาพ : <http://www.matichon.co.th/online/2013/04/13656553571365655479l.jpg>

“

ความรุนแรงเพียงเล็กน้อยต่อผู้หญิงที่ปรากฏเบื้องหน้าเรา อาจเป็นจุดเริ่มต้นของความรุนแรงถึงชีวิต หรือการกระทำความรุนแรงทางเพศอย่างสาหัสแก่ผู้หญิงเหล่านั้น

”

ภาพยนตร์โฆษณาทั้งสองเรื่องให้อุทธาหรณ์อะไรแก่เรา? ชะตากรรมของนักศึกษาสาวที่อาจถูกข่มขืน ทารุณกรรม หรือฆ่า ในโฆษณาชุดนี้ อาจทำให้หลายคนตระหนักได้ว่า การนิ่งเฉยคือการสนับสนุนความรุนแรง

เพราะความรุนแรงเพียงเล็กน้อยต่อผู้หญิงที่ปรากฏเบื้องหน้าเรา อาจเป็นจุดเริ่มต้นของความรุนแรงถึงชีวิต หรือการกระทำความรุนแรงทางเพศอย่างสาหัสแก่ผู้หญิงเหล่านั้น

หากเรานิ่งเฉย ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือและเข้าไปกั้นขวางความรุนแรง เหล่านั้น ก็คือการสนับสนุนให้ผู้กระทำความรุนแรงสามารถกระทำความรุนแรงได้อย่างเสรี และอาจทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จนนำไปสู่การสูญเสียชีวิต หรือเป็นการทำร้ายจิตใจอย่างสาหัสที่สุดในที่สุด

หากทุกคนตระหนักในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนทุกคนไม่ว่าคนๆ นั้นจะเป็นใคร เป็นผู้หญิง เป็นเด็ก เป็นผู้อ่อนแอกว่า มีสถานภาพด้อยกว่า ฯลฯ และเชื่อมั่นว่า ไม่มีใครทำร้ายผู้อื่นได้ ไม่ว่าจะป็น พ่อแม่ทำร้ายลูก สามีตีภรรยา ลุงทำร้ายหลาน ฯลฯ

เพราะการกระทำความรุนแรงต่อทุกๆ คน ในทุกรูปแบบ มีความผิดตามกฎหมาย แม้คนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อคนในครอบครัวก็ผิดทั้งกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ดังนั้น เมื่อพบเห็นการกระทำความรุนแรง จงระลึกไว้เสมอว่า **“เรื่องตบตีของผัวเมีย คนอื่นต้องเกี่ยว” “เรื่องตบตีของคนรู้จักกัน เราต้องสนใจ”** ดังพระดำรัสของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

“
อย่านิ่งเฉยต่อการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง-
ร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงกับผู้หญิง
หนึ่งเสียงของคุณช่วยหยุดความรุนแรงได้

ลบความเชื่อเก่าๆ

“
เรื่องของพีวามี
คนอื่นต้องเกี่ยว...
อย่างนี้เจยต่อการใช้
ความรุนแรงต่อเด็กและ
สตรี ...หนึ่งเสียงของ
คุณช่วยหยุดความ
รุนแรงได้

”

▶ สติเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง

ในประเทศไทย ข้อมูลปี 2550 จากสถิติการให้บริการของศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ประจำจังหวัด 297 แห่ง มีเด็ก สตรี และผู้สูงอายุ ที่ถูกกระทำทารุณเข้ารับบริการ จำนวน 19,068 ราย เป็นผู้หญิงอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 8,172 ราย นอกจากนี้ยังพบว่าตั้งแต่ปี 2547-2550 การกระทำ ความรุนแรงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพบความรุนแรงที่เกิดต่อผู้หญิง เป็นการกระทำของคนใกล้ชิดคือ แฟน และสามี มากกว่าคนไม่รู้จักกันหรือคนแปลกหน้า ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก

จากสถิติของกองวิจัยและวางแผน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่ เม.ย.-ก.ย. 2551 พบว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงที่มีการแจ้งความดำเนินคดีการทำร้ายร่างกายและข่มขืนกระทำชำเราสูงถึง 18,191 ราย และ 4,359 ราย ตามลำดับ

ที่มาภาพ : <http://1.bp.blogspot.com/-W0uXP3VWpHY/TgBqTuzVYml/AAAAA AAAsY7i1cTqVlaRc>

ส่วนมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่งมีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาวิกฤติความรุนแรง พบว่าในรอบปี 2550 มีผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงเข้ามารับคำปรึกษาจำนวน 864 ราย ในจำนวนนี้ปรึกษาความรุนแรงในครอบครัวมากถึง 683 ราย และปรึกษาปัญหาความรุนแรงทางเพศมากกว่า 100 ราย

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ส.ส.ส.)

ความเชื่อ	ความเป็นจริง
<p>เรื่องของสามีภรรยาเป็นเรื่องในครอบครัว คนนอกไม่ควรยุ่งเกี่ยว แม้จะเกิดการทะเลาะเบาะแว้งและใช้ความรุนแรงเกิดขึ้นก็ตาม</p>	<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 5 กำหนดว่า ผู้ที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะการกระทำ ความรุนแรงต่อคนในครอบครัวเป็นความผิดตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>ผู้หญิงที่ถูกทำร้ายทางเพศ มักเป็นผู้หญิงที่แต่งงานไป ยั่วยวน</p>	<p>นักศึกษาสาวที่ถูกคุกคามทางเพศกลับเป็นหญิงสาวที่แต่งกายเรียบร้อย เพราะแท้จริงแล้ว ผู้หญิงทุกวัย ทุกลักษณะ และทุกสถานภาพ ล้วนสามารถตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงได้ทั้งนั้น</p>
<p>ผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีมักเป็นคนแปลกหน้า เป็นผู้ใช้แรงงาน หรือเป็นอดีตนักโทษ</p>	<p>ผู้กระทำความรุนแรงมีทั้งคนแปลกหน้าหรือแม้แต่สามีภรรยาในบ้าน จากสถิติจากศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข พบว่าผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรี ส่วนใหญ่กลับกลายเป็นคนใกล้ชิดของผู้ถูกกระทำนั่นเอง โดยในปี 2550 มีผู้ถูกกระทำทั้งสิ้น 19,068 คน พบว่าผู้กระทำความรุนแรงกว่า 41.14% เป็นแฟน เพื่อนใกล้ชิด และคนรู้จัก และ 22.96% เป็นสามีของผู้ถูกกระทำนั่นเอง และ 5.94% เป็นสมาชิกในครอบครัวและญาติ</p>
<p>ถูกทำร้ายทางเพศในเวลากลางคืนและในที่ลับตาคน</p>	<p>ทุกเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ เช่น สามีกระทำความรุนแรงต่อภรรยาภายในบ้าน (หรือแม้จะอยู่ภายนอกบ้านและท่ามกลางผู้คนมากมาย) ชายโหดคุกคามทางเพศนักศึกษาสาวบนรถเมลล์ในเวลากลางดึก (ที่บนรถคันนั้นก็ยังมีผู้โดยสารหญิงชายอีกหลายคน)</p> <p>ในความเป็นจริงการกระทำความรุนแรงต่อสตรีเกิดขึ้นได้ในทุกสถานที่ แม้จะเป็นที่สาธารณะที่มีคนมากมาย เพราะความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า เรื่องของผิวเมียคนอื่นไม่เกี่ยว เรื่องของคนรู้จักกันอย่าเข้าไปยุ่ง นั่นเอง</p>

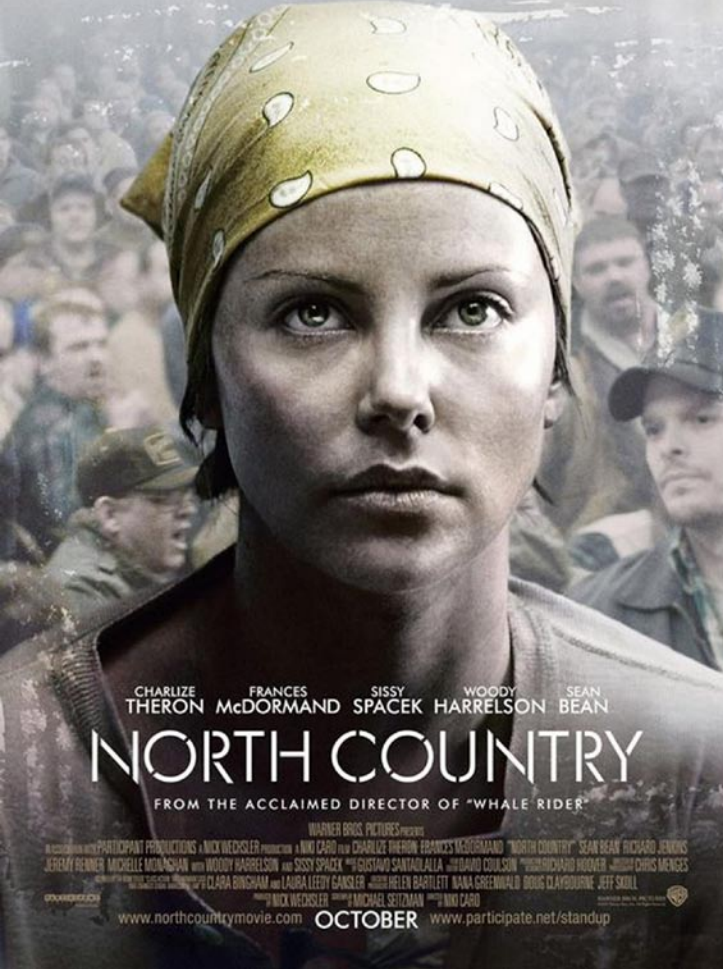
▶ คุณไม่ได้ต่อสู้เพียงลำพังอีกต่อไป

มีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำนวนมากที่พร้อมให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย รวมถึงการดูแลความปลอดภัย ทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ความรุนแรง

- ◉ ศูนย์ประชาบดี 1300 ตลอด 24 ชั่วโมง
 - ◉ บ้านพักฉุกเฉิน 0 2929 2222 ตลอด 24 ชั่วโมง
 - ◉ มูลนิธิผู้หญิง 0 2433 5149 / 0 2435 1246
 - ◉ มูลนิธิเพื่อนหญิง 0 2517 1001
 - ◉ สหทัยมูลนิธิ 0 2381 8834-6
 - ◉ สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย 0 2245 7382-5
 - ◉ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
ทุกจังหวัด
 - ◉ บ้านพักเด็กและครอบครัว ทุกจังหวัด
- ฯลฯ

ALL SHE WANTED WAS TO MAKE A LIVING.
INSTEAD SHE MADE HISTORY.

CHARLIZE FRANCES SISSY WOODY SEAN
THERON McDORMAND SPACEY HARRELSON BEAN

NORTH COUNTRY

FROM THE ACCLAIMED DIRECTOR OF "WHALE RIDER"

WARNER BROS. PICTURES presents

A PARTICIPANT PRODUCTIONS AND NICK WEICKSLER PRODUCTION A MIKI CARGO FILM CHARLIZE THERON FRANCES McDORMAND "NORTH COUNTRY" SEAN BEAN RICHARD JENKINS
JEREMY RENNER MICHELLE MONAGHAN with WOODY HARRELSON and SISSY SPACEY "GUSTAVO SANTAOLALLA" JIM GARDIN COULSON "BOB" RICHARD HOOPER "JIMMY" CHRIS MENDES
"BOB" CLARA BINGHAM and LAURA LEEDY GANGLER "JIMMY" HELEN BARTLETTE "NANA" GREENWALD "BOB" CLAYBOURNE "JEFF" SKILL
"BOB" NICK WEICKSLER "MIKE" MICHAEL SEITZMAN "MIKI" MIKI CARGO

www.northcountrymovie.com **OCTOBER** www.participate.net/standup

North Country : หญิงเหล็ก หัวใจเพชร

North Country

ภาพยนตร์ที่สร้างจาก
แรงบันดาลใจในเรื่อง
จริงของผู้หญิงคนหนึ่ง
ที่ผ่านการต่อสู้อย่าง
กล้าหาญ เพื่อเรียกร้อง
ศักดิ์ศรี และคุณค่า
ความเป็นมนุษย์ ถือเป็น
คดีตัวอย่างคดีแรก
ของการล่วงละเมิดทาง
เพศในที่ทำงาน ที่ส่ง
ผลให้หลายหน่วยงาน
ทั่วโลกเกิดความตระ-
หนักในการป้องกันการ
ล่วงละเมิดทางเพศใน
ที่ทำงานสำหรับผู้หญิง
อย่างจริงจัง (ภาพยนตร์
สร้างจากหนังสือชื่อ
“Class Action: The
Landmark Case That
Changed Sexual
Harassment Law”)

ที่มาภาพ : http://www.impawards.com/2005/posters/north_country.jpg

เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า **โจซีย์ เอมเมส** เป็นเด็กสาวหน้าตาดี มีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม แต่ความมีเสน่ห์ของเธอกลับนำมาซึ่งความเลวร้ายสู่ชีวิตของเธออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เธอถูกข่มขืนโดยครูมัธยมของตัวเองจนตั้งท้อง และเลี้ยงลูกชายมาจนโตด้วยความขมขื่น **โดยไม่ยอมปริปากบอกใครๆ** **แม้แต่พ่อแม่ของเธอว่าใครคือผู้ชายที่ข่มขืนเธอ**

การที่เธอท้องไม่มีพ่อทำให้ถูกครหาจากสังคมว่า **เป็นเด็กสาวใจแตก ส่ำสอน และชอบให้ทำผู้ชาย** ครอบครัวยุติของเธอ โดยเฉพาะพ่อของเธอรู้สึกอับอายมากกับเรื่องนี้ ต่อมา **โจซีย์** แต่งงานใหม่ และมีลูกสาวอีกหนึ่งคน แต่ชีวิตแต่งงานก็ล่มสลาย เธอตัดสินใจแยกทางกับสามีที่ชอบใช้ความรุนแรง ทำให้ต้องรับภาระเลี้ยงดูลูกชายผู้อ่อนไหว และลูกสาวตัวน้อยตามลำพัง

โจซีย์ กลับมายังบ้านเกิดในนอร์ทเธิร์น มินเนโซต้า ด้วยภาระความเป็นแม่ที่ต้องดูแลลูกๆ สองคน เธอต้องการหางานดีๆ ทำ และจากการแนะนำของกลอรี เพื่อนเก่า เธอจึงตัดสินใจเข้าทำงานในเมืองเหล็ก ที่ซึ่งมีแต่คนงานผู้ชาย เพราะงานเหมืองเป็นงานที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่คิดจะทำ

โจซีย์ สามารถทำให้ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากมายบนโลกใบนี้ เกิดกำลังใจ และเป็นตัวอย่างในการต่อสู้ ที่ไม่ใช้การต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี แต่เป็นการต่อสู้เพื่อปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่ทุกคนมีเท่าๆ กัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

ที่มาภาพ : http://cafeconfilm.com/wp-content/uploads/2012/06/101751__north_l.jpg

งานระเบิดแร่จากหินในเมืองนั้น เป็นงานหนักแต่รายได้งาม เมืองแห่งนี้เป็นเมืองที่ทำกันมาหลายชั่วอายุคน รวมทั้งพ่อของ โจเซย์ก็เป็นคนงานในเมืองนี้ด้วย และมิตรภาพที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนร่วมงาน ณ เมืองแห่งนี้ ได้แผ่ขยายไปในการใช้ชีวิตประจำวันเชื่อมโยงครอบครัวและเพื่อนบ้านด้วยสายใยเดียวกัน มันเป็นอุตสาหกรรมที่ผู้ชายเป็นผู้ครอบครองมาเป็นเวลายาวนาน และเป็นสถานที่ที่มีวิถีชีวิตแบบเดิมๆ มานานแสนนาน

การตัดสินใจเข้าไปใช้แรงงานในเมืองของ โจเซย์ ทำให้เธอต้องเผชิญกับอาการปวดหลังและงานที่อันตราย รวมทั้งต้องรับมือกับการโดนรังควานเหมือนที่คนงานหญิงคนอื่นๆ ต้องเจอจากบรรดาเพื่อนร่วมงานเมืองที่เป็นชาย

ในความคิดความเชื่อของคนงานเมืองชาย คือ ไม่ต้องการให้มีผู้หญิงเข้ามาแข่งขันกับพวกเขาในงานที่หายากและรายได้ดีนี้ พวกเขา มองว่าผู้หญิงไม่มีหน้าที่จะต้องมาขับรถบรรทุกหรือชักลากหิน แต่ถ้าพวกผู้หญิงจะเข้ามาทำงานในเมือง พวกเธอจะต้องทำตามกฎที่ที่มงานเก่า (ผู้ชาย) วางไว้ โจเซย์ จึงต้องตัดสินใจเลือกที่จะทำงานนี้หรือไม่ทำ

โจเซย์ยังคงทำงานในเมืองต่อไป และเธอได้ประกาศถึงความไม่เห็นด้วยต่อสิ่งที่เธอและเพื่อนร่วมงานหญิงต้องเผชิญ และเธอก็ได้พบกับ การต่อต้าน-ไม่เพียงจากกลุ่มที่ทรงอำนาจเท่านั้น แต่ทั้งชุมชนไม่ต้องการและไม่ยอมรับความเป็นจริง รวมทั้งพ่อแม่และเพื่อนร่วมงานที่เป็นหญิงต่างวิตกและเกรงกลัวว่าเธอจะทำให้ทุกสิ่งเลวร้ายลงไปอีก

โจเซย์มีปัญหาในความสัมพันธ์ที่ไม่สู้จะราบรื่นอยู่แล้วระหว่างเธอกับพ่อ (ที่เป็นคนงานเมืองมาตลอดชีวิต) เธอถูกแฉถึงเรื่อง (ฉาว) ส่วนตัวของเธอ ถูกขุดคุ้ยและตีแผ่ ทั้งที่เธอไม่อยากให้ลูกๆ ได้รับรู้ ลูกๆ

ที่มาภาพ :

1. <http://1.bp.blogspot.com/-YdqqdZ0H64/UHlfsBmQtl/AAAAAAAAA04/bD9mevSYG4w/s320/north-country4grande.jpg>
2. http://www.tribute.ca/tribute_objects/images/movies/north_country/northcountry18.jpg

ของเธอต้องเผชิญกับความอับอาย เพราะการมีแม่ที่มีชื่อเสียงไม่ดี ทุกอย่างล้วนเป็นผลจากการต่อสู้ ระหว่างใจซึ่ย์กับเพื่อนร่วมงานและ นายจ้างผู้ชาย

ด้วยความยากลำบากทั้งหลายทั้งมวลนี้ **ใจซึ่ย์** ต้องใช้ความกล้าหาญในการยืนหยัดในสิ่งที่เธอเชื่อ - แม้จะหมายถึงว่า เธอต้องอยู่ลำพัง แต่มันก็จำเป็นที่ต้องต่อสู้ เพราะเป็นการต่อสู้เพื่ออนาคตที่ดีกว่าสำหรับตัวเธอ และลูกๆ

ท้ายที่สุด การต่อสู้ของ**ใจซึ่ย์** ก็ได้รับชัยชนะอย่างงดงาม เธอชนะคดีและได้รับเงินทดแทนจำนวนหนึ่งจากนายจ้าง แต่สิ่งนั้นไม่ใช่ชัยชนะที่แท้จริง เท่ากับการที่... **ใจซึ่ย์** สามารถทำให้ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมากมายบนโลกใบนี้ เกิดกำลังใจ และเป็นตัวอย่างในการต่อสู้ ที่ไม่ใช่การต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิสตรี แต่เป็นการต่อสู้เพื่อปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่ทุกคนมีเท่าๆ กัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

ที่มาภาพ :

<http://thecia.com.au/reviews/n/images/north-country-1.jpg>

ประเด็นการล่วงละเมิดทางเพศในภาพยนตร์

ทางร่างกาย เช่น จับก้น จับหน้าอก พยายามข่มขืน ข่มขืน

การใช้คำพูด เช่น ขวนมีเพศสัมพันธ์ ขอจูบ ต่ำว่าสำส่อน ให้ทำ ล้อเลียน พูดถึงอวัยวะเพศ

การกระทำ เช่น ส่งอวัยวะเพศเทียมมาให้ การเขย่าห้องน้ำ นำอุจจาระ มาเขียน แกล้งให้อับอายเป็นตัวตลก

มายาคติใน North Country

- พ่อและสังคมนึกคิดว่า ลูกสาวควรทำงานเสริมสวยหรืองานอื่นๆ ที่ไม่ใช่ทำงานในเมือง
- ลูกชายของโจซี่อยากให้แม่อยู่บ้าน ทำอาหาร ทำความสะอาด เหมือนแม่คนอื่นๆ ซึ่งเป็นภาพเดิมๆ ที่เขาพบเห็น
- นายจ้างไม่ยอมรับผู้หญิงทำงาน โดยเฉพาะผู้หญิงท้อง เพราะคิดว่าผู้หญิงอ่อนแอกว่า
- นายจ้างไม่คำนึงถึงสภาพร่างกายและสรีระของผู้หญิง เช่น การปีศาจาะ การใช้ห้องน้ำของผู้หญิงจะแตกต่างจากผู้ชาย
- สถานที่ทำงานไม่ปลอดภัยต่อการทำงานของผู้หญิง เป็นที่เปลี่ยว ที่สูง ที่ลับตา มีด เป็นโกดัง

- ผู้หญิงมีทั้งภาระงานการผลิตและการดูแลลูก ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง แต่ผู้ชายไม่ต้องทำงานบ้านเลย
- เมื่อเกิดเรื่องที่น่าอับอาย สังคมมักโทษว่าเป็นเพราะผู้หญิงทำตัวไม่ดี ให้ทำผู้ชายก่อน หรือโทษว่าผู้หญิงแต่งตัวยั่วยวน
- ผู้หญิงไม่กล้าเรียกร้องสิทธิ เพราะถูกอำนาจผู้ชายครอบงำ เช่น กลัวตกงาน กลัวถูกทำร้าย กลั่นแกล้ง อายคนอื่น
- ผู้หญิงถูกมองว่ามีนิสัยอ่อนแอ ซ่างฟ่อง ซอบให้ทำ ยั่วยวน
- ถ้าผู้หญิงอยากทำงานเหมือนผู้ชาย ต้องทำงานให้มาก หุบปากให้เงียบ

มายาคติเหล่านี้ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่สังคมเชื่อ หลอหลอม และปลูกฝังกันมาจนเป็นเจตคติที่ยากจะเปลี่ยนแปลง แต่ความจริงหากคนในสังคมเปิดใจยอมรับความจริงว่าสิ่งเหล่านี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ ปัญหาต่างๆ ของผู้หญิงก็จะลดน้อยลงไป หวังเหลือเกินว่า คดีการถูกล่วงละเมิดของใจซีย์จะกลายเป็นเพียงตำนานที่เล่าขาน เพราะผู้หญิงในที่ทำงานทุกแห่งหนในโลกนี้จะไม่ถูกล่วงละเมิดทางเพศอีกต่อไป...

ที่มา : จดหมายข่าวเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคหญิงชาย
ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมีนาคม 2551

การล่วงละเมิดทางเพศ :

รอยเบือนที่ขจัดได้

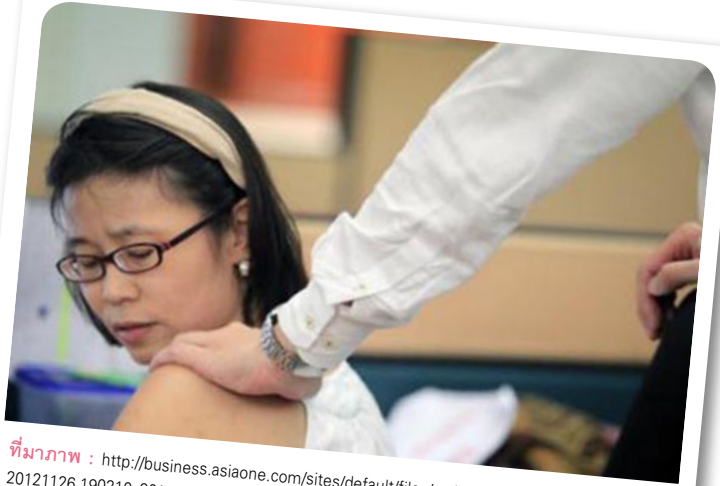
จริงหรือ...?

คันสนีย์ สว่างวิวัฒน์ : เรียบเรียง

จากรูปแบบการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) ผ่านภาพยนตร์ เรื่อง North Country มาแล้ว และในบทความนี้เป็นตัวอย่างโฆษณาที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศของประเทศเม็กซิโกและของไทย

โฆษณารุ่นแรกเป็น “สื่อรณรงค์ต่อต้านการล่วงละเมิดทางเพศผู้หญิงในที่ทำงาน” จัดทำโดยหน่วยงาน Mexico’s National Women’s Institute หรือสถาบันสตรีแห่งชาติของเม็กซิโก ที่ต้องการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าวในที่ทำงาน และต้องการปลูก “จิตสำนึก” ของประชาชนให้มองพฤติกรรมเช่นนี้ของผู้ชายว่าเป็นสิ่งน่ารังเกียจ และสังคมต้องร่วมมือกันแก้ปัญหา การนำเสนอได้ใช้ตุ๊กตาวางเซ็กซ์ดอลล์ (Sex doll) ที่เป่าลมให้พองได้ มาแต่งตัวเป็นสาวออฟฟิศหรือเลขาอนุการ นั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานบ้าง หรือยืนอยู่ที่เครื่องถ่ายเอกสารบ้าง โดยมีพนักงานชายชำเลืองมองด้วยสายตาโลมเลีย หรือไม่ก็พยายามจะแตะเนื้อต้องตัวพนักงานผู้หญิงเหล่านั้น โดยในภาพยนตร์จะมีเสียงบรรยายปิดท้ายว่า “ไม่ควรมีผู้หญิงคนใดถูกปฏิบัติราวกับเป็นวัตถุ

ที่มาภาพ : http://business.asiaone.com/sites/default/files/styles/medium/public/2013/01/22/20121126.190210_20121126-harassa.jpg

การล่วงละเมิดทางเพศไม่ใช่เป็นเพียงพฤติกรรมอันน่ารังเกียจ แต่ยังเป็น **อาชญากรรม** และก่อนหน้านี้นี้ ทางองค์กรเพื่อสตรีของเม็กซิโกก็เคยออกสื่อรณรงค์ต่อต้านปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัวมาแล้ว โดยได้รับความร่วมมือจากบรรดาผู้หญิงที่มีชื่อเสียงในสังคม ทั้งนักเขียน ดารา และนักวิชาการ มาเป็นนางแบบในแผ่นป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ด้วยสภาพถูกทารุณทุบตีจนบอบช้ำ เนื้อตัวเต็มไปด้วยบาดแผล ภายใต้สโลแกนที่เขียนกำกับให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า **“เขาตีพวกเราคนหนึ่ง ก็เหมือนกับตีพวกเราทุกคน”** เพื่อต้องการบอกให้ผู้หญิงรู้ว่า นี่คือปัญหาที่ผู้หญิงไม่ควรนิ่งดูตาย หากแต่ต้องรวมพลังกันแก้ปัญหา

เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ที่ถึงแม้ว่าประเทศเม็กซิโก จะมีความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศมากกว่าในสังคมไทยหลายเท่า แต่คนในสังคมก็มีได้นิ่งนอนใจ ได้มีการรวมตัวกันรณรงค์ที่แสดงให้เห็นพลังดังกล่าว

กลับมาดูประเทศไทย เมื่อไม่นานมานี้ เราได้เห็นโฆษณาผลิตภัณฑ์ผ้าเช็ดทำความสะอาดผิวยี่ห้อนึง

ภาพโฆษณาผ้าเช็ดทำความสะอาด Pigeon Baby wipes

โดยเรื่องราวเกิดขึ้นภายในออฟฟิศที่หญิงสาวเพิ่งจะได้บรรจุเป็นพนักงาน ซึ่งมีผู้บังคับบัญชาที่เข้ามาแสดงอาการสนิทสนมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ภายในออฟฟิศพร้อมกับลวนลามหญิงสาวประกอบคำพูด ซึ่งสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นเปรียบเสมือนกับการที่หญิงสาวต้องเจอเจอกับสิ่งสกปรกในชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องได้รับการดูแลและปกป้องจากผลิตภัณฑ์ โดยหญิงสาวได้เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าเช็ดทำความสะอาดผิวเพื่อขจัดสิ่งสกปรก

เมื่อดูโฆษณาชุดนี้แล้ว ผู้หญิงหลายคนคงอยากจะปรบมือให้ด้วยความชื่นชม แก่ผู้สร้างสรรค์งานโฆษณาที่สามารถนำเสนอเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเคยเกิดขึ้นแล้วกับผู้หญิงมากมาย โดยมีหลายประเด็นที่น่าสนใจคือ

ประการแรก

โฆษณานี้มีการใช้กลยุทธ์ในการนำเสนอที่สร้างสรรค์ โดยการนำเสนอแบบเกินจริงจนทำให้เรื่องเครียดๆ กลายเป็นการเสียดสี ปนอารมณ์ขัน จากผู้หญิงถึงผู้ชาย ที่ผู้ชายดูแล้วหัวเราะ ฮี ฮี และเถียงไม่ออกว่าพฤติกรรมเหล่านี้มีอยู่จริงในสังคม โดยโฆษณาใช้การเปรียบเทียบพฤติกรรมเหล่านี้ ว่าเป็นสิ่งสกปรกที่ต้องเจอ

ประการที่สอง

โฆษณาเป็นเสมือนสัญญาเตือนภัย ให้ผู้หญิงได้ขุกคิด และมีความระแวงระวังในพฤติกรรมเลวร้ายแบบนี้มากขึ้น หรือมองผู้ชายที่ฉวยโอกาสแบบรู้เท่าทันมากขึ้น เพื่อผู้หญิงจะได้หาทางลดความเสี่ยงและป้องกันตัวเอง

ประการที่สาม

เป็นโฆษณาที่สามารถใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่ดี ทำให้ผู้ชมจดจำสินค้าได้ มีความสนุก

สนาน ในขณะที่เดียวกัน ก็เป็นการกระตุ้นบรรณรศให้สังคมได้ถูกคิดถึงประเด็น การลวงละเมิดทางเพศ ถือว่าได้มีส่วนร่วมสร้างสรรค์สังคมในแง่มุมหนึ่ง ซึ่ง เป็นการผสมผสานเรื่องธุรกิจกับเรื่องสังคมได้อย่างลงตัว พุดง่าย ๆ ก็คือ **สามารถขายของได้อย่างสร้างสรรค์** เป็นโฆษณาที่นักโฆษณาคควรนำไปเป็น แบบอย่าง

ประการสุดท้าย มีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า หากผู้หญิงถูกกระทำแบบนี้ อยากให้มีการโต้ตอบที่มากกว่านี้ รุนแรงกว่านี้ เพราะความสกปรกที่แปดเปื้อน ร่างกายอาจล้างหรือเช็ดออกได้เหมือนในโฆษณา แต่เชื่อได้ว่ารอยเปื้อนที่อยู่ใน ใจของผู้หญิงที่ถูกกระทำคงจะไม่ลบเลือนได้ง่ายๆ

ปัญหาการลวงละเมิดทางเพศนี้ หลายหน่วยงานก็ได้เกิดความตระหนัก และให้ความสำคัญมากขึ้น เช่น **บริษัท Exxon Mobil Corporation (Thailand)** หนึ่งในบริษัทพลังงานที่ใหญ่ที่สุดในโลก (หรือที่รู้จักกันดีในฐานะบริษัทแม่ข่าย ของ ESSO) ได้มีนโยบายที่จะยับยั้งและป้องกันการลวงละเมิดทางเพศใน ที่ทำงานทุกรูปแบบ โดยมีมาตรการที่เปิดโอกาสให้พนักงานทุกเพศ ทั้งหญิงชาย รวมทั้งเพศทางเลือก สามารถที่จะร้องเรียนหรือรายงานต่อหัวหน้างานและ ผู้บริหารระดับสูงได้โดยไม่ต้องเกรงกลัวหรือกังวลใจ และเรื่องที่ร้องเรียนทุกเรื่อง จะได้รับการแก้ไขเป็นลำดับ ซึ่งฝ่ายบุคคลก็ได้ร่วมแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ด้วย พนักงานที่อยู่ในบริษัทนี้ก็คงจะทำงานได้อย่างสบายใจและมั่นใจได้ว่า ตนเองจะไม่ต้องตกเป็นเหยื่อที่ทุกข์ทรมานเพียงลำพัง

เพราะ...เมื่อผู้หญิงถูกกระทำโดยวิธีสกปรกแล้ว ไม่ควรเป็นหน้าที่ของ ผู้หญิงเพียงอย่างเดียวที่จะต้องขจัดความสกปรกนั้น ความจริงคนทั้งสังคมต่าง หากที่ต้องรวมพลังกันขจัดต้นเหตุของความสกปรก **ด้วยการแสดงความ รังเกียจ ประณาม และลงโทษ ผู้ที่มีพฤติกรรมสกปรกนั้น** เพราะหากจะรอ ให้ผู้ที่กระทำการลวงละเมิดเกิดจิตสำนึกเองแล้ว ไม่รู้ว่าจะใช้เวลาอีกแสนนาน แคลไหนด

(ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์มติชน 13 มีนาคม 2549)

ตัวหนึ่ง

คุณตกเป็นเหยื่อ... Sexual Harassment

การล่วงละเมิดในที่ทำงาน หรือ Sexual Harassment at Workplace เป็นปัญหาสำคัญที่มีสาเหตุหลักมาจากเจตคติของคนในสังคม ที่ปราศจากความตระหนักรู้เรื่องศักดิ์ศรีคุณค่าความเป็นมนุษย์ และสิทธิพื้นฐานของความเป็นพลเมือง การถูกล่วงละเมิดทางเพศอาจเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ที่ไม่ทันระวังตัวในเรื่องการแต่งกาย หรือการพูดคุยเล่นหัวกับเพื่อนร่วมงาน โดยผู้ที่คุกคามอาจเป็นใครก็ได้ ทั้งเพื่อนร่วมงาน หัวหน้า ผู้บังคับบัญชา ลูกน้อง คนงาน หรือแม้แต่ลูกค้า

โดยเฉพาะผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงานสูง

เนื่องจากในแต่ละวัน คนเราต้องใช้เวลาอยู่ในที่ทำงานอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ต้องใช้ทั้งแรงกาย มั่นสมอง ใช้ทักษะ ใช้ฝีมือ หรือใช้ศิลปะในการทำงาน

ที่มาภาพ : <http://resources0.news.com.au/images/2012/08/01/1226440/312312-bizmoney-stock-sexual-harassment.gif>

แต่ละประเภท อีกทั้งในงานบางอย่างต้องเสี่ยงกับอันตรายที่เกิดจากการทำงาน เช่น การสัมผัสสารเคมี การสูดดมสารระเหย อันตรายจากความร้อน ไฟลวก งานที่ต้องอยู่ในที่สูง และภาวะเสี่ยงอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งหลายหน่วยงานได้พยายามหามาตรการในการคุ้มครองแรงงานเหล่านี้แล้ว

แต่...ผู้หญิงต้องเผชิญมากกว่านั้น

ผู้หญิงต้องเผชิญกับอุปสรรค (ที่มองไม่เห็น) ในการก้าวขึ้นสู่การเป็นผู้บริหารระดับสูง หรือแม้แต่ประเด็นการล่วงละเมิดทางเพศ ก็ยังเป็นภัยใกล้ตัวอย่างหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะเป็น “ภัยเงียบ” และอาจดูใจม “เหยื่อ” โดยไม่ทันตั้งตัว ปัจจุบันมีผู้หญิงมากมายที่ประสบปัญหา แต่อาจจะไม่รุนแรงมากหรือไม่เป็นข่าว จึงทำให้สังคมยังไม่ตื่นตัวและตระหนักในปัญหานี้เท่าที่ควร

การล่วงละเมิดทางเพศ มี 3 ลักษณะ คือ

1) การล่วงละเมิดทางเพศโดยวาจา เช่น การพูดตะลอมพูดหยาบคาย การเล่าเรื่องตลกลามก การวิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างกายโดยมีนัยทางเพศ

ผลที่เกิดกับผู้หญิงและลูกๆ คือ การได้รับความทุกข์รบกวนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ต่อการทำงาน ตลอดจนครอบครัว

ที่มาภาพ : <http://www.orangejuiceblog.com/wp-content/uploads/2013/07/SexualHarassment-1024x716.jpg>

2) การล่วงละเมิดทางเพศโดยกิริยา เช่น การใช้สายตา การแสดงท่าทางที่สื่อไปในเรื่องเพศ การทำให้อับอาย เป็นตัวตลก

3) การล่วงละเมิดทางเพศโดยการสัมผัสร่างกาย เช่น การแตะเนื้อต้องตัว การหอมแก้ม จูบ กอด เป็นต้น

ผลที่เกิดกับผู้เสียหายและถูกคุกคาม คือ การได้รับความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต ต่อการทำงาน ตลอดจนครอบครัว

สำหรับการป้องกันและแก้ปัญหาในระดับสังคม ผศ.นาถฤดี เต็นดวง อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศในที่ทำงาน ไว้ว่า **“เป็นการสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชาย** ผู้ที่เสี่ยงต่อการถูกกระทำ คือ เด็ก คนแก่ชรา ผู้หญิง ผู้ชาย ทั้งที่ทำงานแล้ว ทั้งที่อยู่ระหว่างการฝึกงาน แรงงานย้ายถิ่น แรงงานผิดกฎหมาย ผู้มีอาชีพบริการ และคนทำงานรายได้น้อยไม่มั่นคง การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องคำนึงถึง 3 มิติ คือ 1) กระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย 2) กระบวนการช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดหรือเหยื่อ และ 3) นโยบายและแนวทางส่งเสริมการป้องกันอย่างเป็นทางการในองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากภาครัฐ นายจ้างผู้ประกอบการธุรกิจ ลูกจ้าง และทุกคนในสังคมตระหนักถึงปัญหาและร่วมกันดำเนินการจริงจัง”

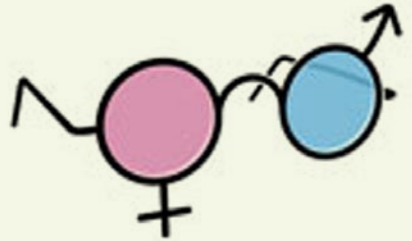
อยากให้เห็นทุกคน รู้สึกว่าปัญหานี้เป็นเรื่องสำคัญ และร่วมมือกันแก้ไข แสดงความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือผู้ถูกกระทำโดยไม่นิ่งดูตาย และที่สำคัญต้องร่วมกันต่อต้านลงโทษผู้กระทำ โดยมีความตระหนักอยู่เสมอว่า **ถ้าวันหนึ่งคุณตกเป็นเหยื่อ คุณจะอย่างไร?**

ทำไมต้องเจนเดอร์

ปัจจุบัน เรามักจะได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับ Gender และความเสมอภาคหญิงชายมากขึ้นเรื่อยๆ คนส่วนใหญ่อาจจะยังสับสนว่า แล้ว Gender คืออะไรมีความสำคัญอย่างไร แล้วเกี่ยวข้องอย่างไรกับความเสมอภาค หรือทำไมต้องส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย หากจะตอบคำถามเหล่านี้ให้กระจ่างได้ ก่อนอื่นใดเราคงต้องมาทำความเข้าใจกับ... คำนำรู้ ดังต่อไปนี้

เพศ (sex) หมายถึง เพศสรีระ เป็นความแตกต่างทางร่างกายของหญิงและชายที่ถูกกำหนดโดยธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยสมบูรณ์ ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือวัฒนธรรมใดก็ตาม เช่น ผู้หญิงมีมดลูก รังไข่ ประจำเดือน อวัยวะเพศหญิง เต้านมที่ผลิตน้ำนม ผู้ชายมีลูกอัณฑะ มีอวัยวะเพศชาย เป็นต้น

“

บทบาทหญิงชายขึ้นกับปัจจัยต่างๆ
ในสังคม เช่น ค่านิยม ความเชื่อ
ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา
ระบบเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง
การศึกษา เช่นจีน ชาติพันธุ์ ฐานะ ฯลฯ
ปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปตาม
กาลเวลา สภาพการณ์ และเงื่อนไขของ
สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

”

บทบาทหญิงชาย หรือ มิติหญิงชาย (gender) หมายถึง เพศทางสังคม หรือความเป็นหญิงเป็นชายที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรมให้แสดงสถานภาพ บทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบ ผ่านกระบวนการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน และความคาดหวังภายในสังคมนั้นๆ เช่น ผู้หญิงมีหน้าที่ทำงานบ้านและเลี้ยงลูก ส่วนผู้ชายต้องเป็นผู้นำครอบครัว มีหน้าที่ออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว เป็นต้น

บทบาทหญิงชายขึ้นกับปัจจัยต่างๆ ในสังคม เช่น ค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ระบบเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การศึกษา ชนชั้น ชาติพันธุ์ ฐานะ ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา สภาพการณ์ และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

บทบาทความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย (gender relations) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายในรูปแบบต่างๆ เช่น ร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูล หรือ ขัดแย้ง แบ่งแยก แข่งขัน มีความแตกต่างและไม่เท่าเทียม ความสัมพันธ์ดังกล่าวเกิดจากผู้หญิงและผู้ชายมีอำนาจต่างกัน ทำให้สถานภาพทางสังคมของผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกัน

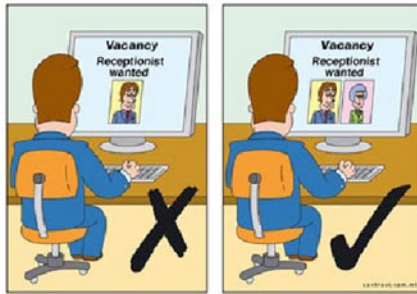
สื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลง วรรณคดี ฯลฯ นับเป็นส่วนหนึ่งที่กล่อมกลาคนในสังคมให้เรียนรู้บทบาทความเป็นหญิงเป็นชายซ้ำอีกครั้งหนึ่ง สิ่ง que แสดงให้เห็นชัดเจนในความคาดหวังของสังคมที่มีต่อผู้หญิงและผู้ชาย ได้แก่ สุภาพสตรี และคำพิงเพย ซึ่งเป็นคำพูดหรือคำเปรียบเทียบกับที่ถือเป็นคติใช้สั่งสอนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติ และแสดงค่านิยมของคนในสังคมนั้นๆ มาเป็นเวลานาน ตัวอย่าง เช่น ชายเป็นช่างเกาหน้า หญิงเป็นช่างเกาหลัง ลูกชายมีไว้สืบสกุล มีลูกสาวเหมือนมีสวมอยู่หน้าบ้าน สุภาพสตรีและคำพิงเพย ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นเจตคติและค่านิยมของสังคมไทย ที่กำหนดบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายไว้แตกต่างกันส่งผลต่อรูปแบบพฤติกรรมของผู้หญิงและผู้ชาย และสิ่งที่ผู้หญิงและผู้ชายได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน

ความเสมอภาคกับความเป็นธรรมในเรื่องบทบาทหญิงชาย ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (gender equality) หมายถึง การให้โอกาสและปฏิบัติต่อทั้งหญิงและชายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เช่น โอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม ทรัพยากร และผลประโยชน์ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงและผู้ชาย

ความเป็นธรรมระหว่างหญิงชาย (gender equity) หมายถึง หลักการสร้างความเสมอภาคบนพื้นฐานที่หญิงและชายมีความต่างกัน อันเป็นผลจากความแตกต่างทั้งทางร่างกายและทางสังคม ซึ่งผู้หญิงมักด้อยโอกาสกว่าผู้ชาย เด็กมักด้อยโอกาสกว่าผู้ใหญ่ จึงควรมีมาตรการพิเศษชั่วคราว เพื่อให้ผู้หญิงหรือเด็กสามารถใช้สิทธิของตนได้อย่างเท่าเทียม **โดยทั้งหญิงและชาย มีโอกาสเท่าเทียมกันในการเข้าถึงเส้นชัยสุดท้าย ไม่ใช่เพียงแค่โอกาสที่เท่ากันในจุดเริ่มต้น**

ภาพเหมารวมในเรื่องเพศ (gender stereotypes) เป็นความเชื่อแบบตายตัว ความเชื่อที่ไม่เปลี่ยนแปลงและได้ถูกถ่ายทอดต่อในเรื่องเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ คุณลักษณะ ความสามารถของหญิงและชาย โดยไม่มีการพิสูจน์ในเชิงประจักษ์ เช่น เด็กผู้ชายต้องใส่เสื้อผ้าสีฟ้า เด็กผู้หญิงต้องสีชมพู

อคติทางเพศ (gender bias)

หมายถึง ความเชื่อว่าความดีหรือความด้อย จุดแข็งหรือจุดอ่อน หลายเรื่อง สืบเนื่องจากความเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

ทวิมาตรฐาน (double standard)

หมายถึง พฤติกรรมที่คล้ายกัน แต่สังคมให้คุณค่าหรือมุมมองที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าผู้ชายมีแฟนหลายคน สังคมมองว่าเก่ง ในทางกลับกันถ้าผู้หญิงมีแฟนหลายคน สังคมไม่ยอมรับว่าพฤติกรรมไม่ดี

การเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (gender discrimination)

หมายถึง การไม่ให้โอกาสหรือสิทธิ การกีดกัน มองข้ามหรือละเลย โดยเหตุแห่งเพศ เช่น ไม่ให้ผู้หญิงเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ให้ผู้ชายร้องไห้หรือแสดงอารมณ์ออกมา

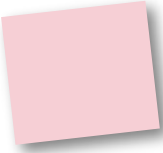
การตีตราประณาม หรือการประทับตราบาป (stigma)

การที่ผู้หญิงหรือผู้ชายไม่ทำตามสิ่งที่สังคมกำหนด จะถูกคนส่วนใหญ่ตำหนิ ประณาม เย้ยหยัน เช่น ตั้งห้องนอกสมรส คนมักโทษว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ลำโสน ใจง่าย หรือหญิงที่ถูกข่มขืน ถูกสังคมตีตราประณามว่า เสียตัว เสียความบริสุทธิ์ ไม่มีคุณค่า ต้องอยู่กับความอับอายขายหน้า

วัตถุทางเพศ (sex object)

หมายถึง ความเชื่อหรือทัศนคติที่มองว่า เพศหญิงเป็นวัตถุทางเพศ เป็นฝ่ายสนองความต้องการทางเพศของชายเสมอไป

“ พฤติกรรมก็คล้ายกัน แต่สังคมให้คุณค่าหรือมุมมองที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าผู้ชายมีแฟนหลายคน สังคมมองว่าเก่ง ในทางกลับกันถ้าผู้หญิงมีแฟนหลายคน สังคมไม่ยอมรับว่าพฤติกรรมไม่ดี ”

การล่วงละเมิดทางเพศ (sexual harassment) หมายถึง พฤติกรรมที่เป็นการลวนลาม ก้าวร้าวทางเพศ อาจใช้วาจา ส่ายตา หรือร่างกาย ล่วงเกินผู้อื่น ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้กับผู้หญิงและผู้ชาย

การขาดมุมมองในเรื่องบทบาทหญิงชาย (gender blind) คือ การละเลยสถานการณ์ที่แตกต่างในเรื่องบทบาท ความต้องการ และผลประโยชน์ของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชาย

การตระหนักถึงบทบาทหญิงชาย และการตอบสนองบทบาทหญิงชาย (gender sensitive หรือ gender responsive) หมายถึง การเข้าใจและการตระหนักที่จะยอมรับในความแตกต่างทางสังคมของหญิงและชาย ที่นำไปสู่การระบุสถานการณ์ บทบาท ความต้องการ ผลประโยชน์ที่แตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชาย เด็กหญิงและเด็กชาย อย่างถูกต้องเหมาะสม

การบูรณาการมิติหญิงชาย (gender mainstreaming) เป็นกรอบแนวคิดหรือกลยุทธ์ที่พิจารณาบทบาทหญิงชายในทุกนโยบายการวางแผน งบประมาณ และการติดตามผล

โดยแทนที่จะกล่าวถึงบทบาทหญิงชายเป็นเรื่องที่แยกส่วนออกมาต่างหาก แต่ในทุกขั้นตอนของการกำหนดนโยบายให้ตระหนักถึงว่า นโยบายเหล่านั้นจะส่งผลต่อความต้องการและผลประโยชน์ของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง และเด็กชายที่มีบทบาทและความต้องการที่แตกต่างกันได้อย่างไร

การรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านี้ จะทำให้เรามีความเข้าใจในเรื่องความเสมอภาคหญิงชายมากขึ้น และช่วยให้เกิดความตระหนักว่า Gender และความเสมอภาคเป็นเรื่องใกล้ตัวที่อยู่ในวิถีชีวิตของทุกคน การมีความตระหนักในเรื่องนี้จะทำให้เรามีความระมัดระวังต่อการใช้ชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงานที่จะไม่กระทำการสิ่งที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ใดก็ตาม และการมีความเข้าใจในเรื่อง Gender จะช่วยลดความเข้าใจผิด อคติ และค่านิยมที่ผิดๆ อันเป็นต้นเหตุแห่งความไม่เสมอภาคในสังคมได้

ก็แล้วทำไม...ต้องเจนเดอร์

- ✓ การขัดเกลาทางสังคมที่ผ่านมา สร้าง...เจนเดอร์ หรือความเป็นหญิงเป็นชายที่แตกต่างกัน
- ✓ ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็ทำได้เหมือนๆ กัน
- ✓ ถ้าเป็นสิ่งที่ดีก็ควรสนับสนุนให้กระทำทั้งสองฝ่าย แต่ถ้าเป็นสิ่งไม่ดีก็ไม่ควรกระทำด้วยกันทั้งสองฝ่าย
- ✓ ไม่ควรนำข้ออ้างเรื่องเพศหรือความแตกต่างทางเพศ มาเป็นตัวสร้างเงื่อนไขในการกำหนดให้ผู้หญิงหรือผู้ชาย ควรทำ/ไม่ควรทำอะไร หรือแม้แต่ในการกำหนดสิทธิและโอกาสของทั้งสองฝ่าย

ตะลึง!! ชายอุมท้องแทนเมีย

Posted by คมชัดลึก วันจันทร์ ที่ 9 มิถุนายน 2551
อรวรรณ ทับสกุล และศันสนีย์ สว่างวิวัฒน์ : เรียบเรียง

พาดหัวข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2551

สร้างความประหลาดใจให้กับผู้อ่านไม่น้อย อ่านแล้วคิดว่าวิทยากรสมัยใหม่ก้าวไกลจนสามารถทำให้ผู้ชายตั้งท้องได้ เมื่ออ่านต่อมาถึงถึงบางอ้อว่า “เขา” เป็นผู้หญิง แต่ผ่าตัดแปลงเพศเป็นผู้ชาย เมื่ออยู่กินกับผู้หญิงอีกคนฉันท์สามีภรรยา เธอคนนั้นไม่สามารถมีลูกได้ เนื่องจากมีปัญหาจนต้องตัดมดลูกทิ้ง เขาจึงตัดสินใจตั้งท้องแทนภรรยา

ที่มาภาพ : <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=travelaround&date=30-07-2008&group=33&gblog=4>

ที่มาภาพ : http://www.zubzip.com/article/images/9-6-51/1_5.jpg

เขาคอนันต์ชื่อ **เทรซี ลากอนดิโน** หรือ **โทมัส** ตอนเป็นเด็กมีหน้าตา สะสวยมาก และมีตำแหน่งเป็นถึงนางงามวัยรุ่นของฮาวาย เขาตัดสินใจแปลง เพศ เมื่อ 10 ปีที่แล้ว โดยตัดเด้านมทิ้ง แต่ยังคงเก็บมดลูกและรังไข่เอาไว้ ทำให้ สามารถตั้งท้องแทนภรรยาได้ เมื่อถึงเวลาที่จะมีลูก **โทมัส** ได้หยุดกินฮอร์โมน เพศชายที่เริ่มกินมาตลอดหลังจากแปลงเพศ เพื่อรังไข่จะสามารถผลิตไข่ได้อีกครั้ง

จากรายงานข่าวนี้ แสดงให้เห็น **ความแตกต่าง** ของ “**Sex**” และ “**Gender**” อย่างชัดเจน

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ให้นิยามคำว่า Sex หมายถึง เพศ ทางสรีระโดยธรรมชาติ (Born to be) ที่แบ่งเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย ส่วน Gender หมายถึงเพศทางสังคม หรือเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคม หรือ วัฒนธรรมให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย (Learn to be) โดยเพศชายอาจ แสดงบทบาทของเพศหญิงในการดูแลบุตรและครอบครัว ทำงานบ้าน หรือเพศ หญิงอาจจะมีบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัว เป็นผู้นำของครอบครัว ก็ได้ ดังนั้น เพศที่ถูกกำหนดโดยสังคมจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละสังคม ตาม สภาวะการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

โทมัส ซึ่งมีเพศทางสรีระโดยกำหนดเป็นผู้หญิง ซึ่งแม้จะสามารถ เปลี่ยนแปลงเพศเป็นผู้ชายได้ด้วยเทคโนโลยีทางการแพทย์ แต่ก็เปลี่ยนได้เฉพาะ สรีระภายนอกเท่านั้น

ในจินตนาการของมนุษย์ คงมีหลายคนคิดว่า ถ้าผู้ชายตั้งท้องได้จะเป็นอย่างไร เหมือนอย่างในหนังเรื่อง “Junior” หรือ “ผู้ชายทำไมท้อง” ซึ่งนำแสดงโดย Arnold Schwarzenegger เมื่อหลายปีก่อน ซึ่งก็ยังคงเป็นเพียงเรื่องในภาพยนตร์ ที่ไม่อาจเป็นจริง เพราะในความเป็นจริง มนุษย์ก็ยังมีแค่เพียงสองเพศเท่านั้น คือ เพศชาย และเพศหญิง

ถึงแม้จะมีเพศทางเลือก หรือมีคนผ่าตัดแปลงเพศมากมายแล้วก็ตาม แต่ความสามารถในการตั้งครรรภ์และการให้กำเนิดทารก ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้หญิง ก็ยังคงสงวนไว้ให้กับเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้น คนที่ผ่าตัดแปลงเพศจากชายเป็นหญิงที่เรียกว่า “ทรานส์เจนเดอร์” (Transgender) นั้น ไม่สามารถจะตั้งครรรภ์และคลอดลูกได้

บทบาทความเป็นหญิงและบทบาทความเป็นชาย หรือ Gender ต่างหาก ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับเจตคติของคนสังคม เช่นเดียวกับที่ โทมัส แสดงให้เห็นว่า “เขา” ซึ่งเป็นผู้หญิง สามารถทำหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ได้ในขณะเดียวกัน

ขอย้ำว่า มนุษย์ทุกคนในโลก กังหญิงและชาย สามารถแลกเปลี่ยน และสลับบทบาทกันได้ เพื่อความรัก ความสุข ความดีงาม และความพาสุขของมวลมนุษย์

ที่มา : จดหมายข่าวเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคหญิงชาย ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกันยายน

2551

ทำไม?

ด.ช. สีฟ้า - ด.ญ. สีชมพู

ต้นสนีย์ สว่างวิวัฒน์ : เรียบเรียง

ไม่น่าเชื่อว่า “สี” กับความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย จะมีความเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กันอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อหาความหมายของสีชมพูและสีฟ้า ก็ได้ ความหมาย ดังนี้

สีชมพู (Pink) เป็นสีที่แสดงถึง ความเป็นผู้หญิง อ่อนไหว ความรัก ความนุ่มนวล น่ารัก วยหวาน สุภาพอ่อนโยน ทะนุถนอม ชี้้อาย

สีฟ้า/น้ำเงิน (Blue) เป็นสีที่แสดงถึง ความมั่นคง ความสม่ำเสมอ เสถียรภาพ ความแน่นอน ความแข็งแรง ความเป็นผู้นำ น้ำ ความเย็น ความสะอาดสะอาดใจ ความสบาย ความไว้วางใจ คลาสสิก...ความรู้สึกอ่อนไหว ห่วง อารมณ์

ที่มาภาพ :

<http://2.bp.blogspot.com/p8pomzMWgl0/UDiDmDfHGil/AAAAAAAAAQI/MRJBtBuakbg/s1600/Picture-of-Cute-Baby-Boy-Smiling.jpg>
<http://smashinghub.com/wp-content/uploads/2012/01/sweet-baby-boy-600x414.jpg>

สีฟ้า/สีน้ำเงินในประเทศจีน หมายถึง เด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ ในขณะที่ในอิหร่าน จะหมายถึง การไว้ทุกข์

ลองพิมพ์วลี “**ผู้หญิง สีชมพู** **ผู้ชาย สีฟ้า**” ในเว็บไซต์ google เราก็จะพบ Link ต่างๆ มากมาย อาทิ การประกาศขายเสื้อผ้า ของใช้ ไปจนถึงชุดนอนของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งก็ กำหนดไว้ชัดเจนว่าชุดนอนของนักเรียนหญิงต้องสีชมพูและ นักเรียนชายต้องเป็นสีฟ้าเท่านั้น แม้กระทั่ง Icon ระบุเพศ ชาย/หญิงในห้องสนทนาต่างๆ ก็มักแทนด้วย “หญิง-สีชมพู ชาย-สีฟ้า”

การกำหนดสีสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง มักถูก กำหนดตั้งแต่เด็กหญิงหรือเด็กชายคนนั้นยังอยู่ในครรภ์ มารดา เมื่อทราบแน่นอนว่าลูกในท้องจะเป็นชายหรือหญิง พ่อแม่ ตลอดจนญาติสนิทมิตรสหาย ต่างก็เตรียมรับขวัญ ด้วยการซื้อข้าวของเครื่องใช้เด็กอ่อน ห้องนอนก็จะถูกจัด

เตรียมไว้สำหรับทารกน้อย โดยถ้า

เป็นเด็กผู้หญิงของใช้ก็มักจะเป็นสีชมพู และแน่นอนว่า ของเด็กผู้ชายก็ต้อง เป็นสีฟ้า

“
ไม่เฉพาะเรื่องของสี
เท่านั้น...แต่หมายรวมถึง
เรื่องพื้นฐานอื่นๆ อีก
มากมาย ที่ถูกกำหนดไว้
สำหรับเด็กๆ

สิ่งเหล่านั้นใครกำหนด?

หนึ่ง การเลี้ยงดูของคนใกล้ชิดที่สุด บรรดาพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ปู่ย่า ตายาย อาแป๊ะ อาม่า อากง ทั้งหลายนั้นแหละคือผู้กำหนด เช่น ความแตกต่างในเรื่องการเลี้ยงดูจะเห็นได้ชัด เด็กผู้ชายมีโอกาสเล่นได้ในทุกที่และเล่นนอกร้านเป็นส่วนใหญ่ ของเล่นของเด็กผู้ชายจะมีความหลากหลายและเกมที่เล่นจะมีกฎเกณฑ์และซับซ้อน มีจุดมุ่งหมาย และเป็นการแข่งขัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการเตรียมให้ผู้ชายมีทักษะในการจัดการและความเป็นผู้นำ

ในขณะที่เด็กผู้หญิงจะถูกจำกัดให้เล่นแต่ในบ้าน ของเล่นมีเพียงไม่กี่ชนิด การเล่นไม่มีกฎเกณฑ์ที่ซับซ้อน เช่น เล่นขายของ เล่นตุ๊กตา ช่วยแม่ทำกับข้าว

สอง เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพบกับความคาดหวังของครู ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน (ใครจะคาดคิดว่า) ลึกไปจนถึงรูปภาพประกอบในหนังสือแบบเรียน ได้มีส่วนสร้างทักษะที่เชื่อว่าเหมาะกับเพศที่แตกต่างกัน ผู้หญิงถูกเชื่อว่าเหมาะที่จะเรียนทางศิลปศาสตร์ ขณะที่ผู้ชายถูกมองว่าเหมาะที่จะเรียนทางวิทยาศาสตร์ ทำให้ผู้หญิงไม่ค่อยมีความสนใจเรียนทางวิทยาศาสตร์ เพราะเชื่อเสียแล้วว่าตนเองไม่มีทักษะ รวมทั้งผู้หญิงจะถูกจำกัดโอกาสในการทำงานในบางอาชีพที่ถูกเชื่อว่าเป็นอาชีพของผู้ชาย สิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนการกำหนดเส้นทางให้ผู้หญิงผู้ชายเดินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สาม เสื้อต่าง ๆ ทั้ง หนึ่ง ละคร โฆษณา นวนิยาย นิทาน หนังสืออ่านเล่น หรือแม้แต่หนังสือการ์ตูน ล้วนกำหนดความเป็นหญิง ความเป็นชายอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจ้าหญิง เจ้าชาย เรื่องคุณค่าของสาวบริสุทธิ์ ความเป็นแม่บ้าน แม่เรือน ผู้หญิงกับความสวย ความสาว (และขาว) ในขณะที่ผู้ชายถูกสะท้อนควบคู่กับการทำงาน การเป็นผู้นำ ความเป็นผู้กล้า

สรุปพูดง่ายๆ ก็คือ กระบวนการทางสังคมวัฒนธรรม นั้นเอง ที่สร้างเสริมระบบคิด และ กระทำให้เรากลายเป็นผู้หญิงหรือ เป็นผู้ชายตามประเพณีนิยม โดยที่ เด็กทั้งหญิงและชายยังไม่ทันรู้เนื้อ รู้ตัว

แปลกแต่จริง...ทั้งที่เกิดมาเด็กหญิงก็ไม่ได้มีผิวสีชมพู เด็กชายก็ไม่ได้มีผิว สีฟ้า ติดตัวออกมาสักนิด

และอีกหนึ่งแปลก...ที่คนในสังคมไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย ก็ยังคง เชื่ออย่างสนิทฝังใจว่า สิ่งเหล่านี้เป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง ไม่ได้

สังคมวัฒนธรรมกำหนดอะไรบ้าง?

สังคมวัฒนธรรมเป็นตัวสร้างความ เป็นเพศ โดยเป็นผู้กำหนดและคาดหวังให้ ผู้หญิงและผู้ชายควรทำหรือไม่ควรทำ ยกตัวอย่าง

๐ **เสื้อผ้า ข้าวของ เครื่องใช้**
พ่อแม่มักเลือกเสื้อผ้าที่อ่อนหวานน่ารัก สำหรับลูกสาว และเสื้อผ้าที่ดูเท่ สมาร์ท สำหรับลูกชาย และเชื่อว่าในวันเกิด หรือ เทศกาลคริสต์มาสและเทศกาลปีใหม่ เด็ก

หญิงและเด็กชายก่อนโลกคงอยากได้ของขวัญเหมือนๆ กัน คือ เด็กหญิงอยากจะได้รับตุ๊กตาบาร์บี้ ส่วนเด็กผู้ชายก็อยากได้รับหุ่นยนต์หรือรถวิทยุบังคับ

◎ **การแสดงออกของหญิงชายตามแบบวัฒนธรรมไทย** (รวมถึงพม่า ลาว จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรา ก็มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน) มักคาดหวังให้ผู้หญิงต้องนุ่มนวล กิริยามารยาทเรียบร้อย ไม่พูดเสียงดัง ไม่สบถ เป็นผู้ตาม ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น ลูกผู้ชายต้องเป็นผู้นำ ต้องเข้มแข็ง อย่าร้องไห้ให้ใครเห็นน้ำตา

◎ **ภาระงานบ้าน** เมื่อมองว่าผู้หญิงมีคุณสมบัติหรือความสามารถทางเพศในการดูแลผู้อื่น เช่น เด็ก คนแก่ คนเจ็บป่วย และความเป็นแม่บ้าน ทำให้ผู้หญิงต้องเป็นผู้รับภาระหลักในการดูแลลูกและคนในครอบครัว แม้ว่าผู้หญิงจะทำงานนอกบ้านด้วยก็ตาม ในขณะที่ผู้ชายคือ ผู้ปกป้อง ผู้เสนอความเห็น ผู้ตัดสินใจ ทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว

◎ **การศึกษาเล่าเรียนตลอดไปจนถึงการเลือกอาชีพ** ในอดีตที่เพิ่งผ่านพ้นมาไม่นานนัก ผู้ชายมักได้รับการสนับสนุนให้เลือกเรียนด้านช่างยนต์ ช่างโยธา วิศวกรรม ส่วนผู้หญิงที่ถูกมองว่าไม่มีความสามารถทางช่าง ไม่เก่งทางคณิตศาสตร์ ไม่มีความคิดเป็นวิทยาศาสตร์ ก็คงเลือกเป็นได้เพียงงานเลขา ช่างเสริมสวย ทำอาหาร ช่างเย็บปักถักร้อย แต่ปัจจุบันนี้สังคมได้เปิดกว้างมากขึ้นแล้ว หากมีลูกชายแล้วเราอยากส่งให้เรียนเป็นทนาย หมอ ทหาร หรือตำรวจ แล้วทำไมเราถึงไม่อยากให้ลูกสาวเรียนเป็นทนาย หมอ ทหาร ตำรวจ หรืออาชีพอื่นที่นอกเหนือไปจากอาชีพครูและพยาบาล บ้างเล่า!

หญิง-สับสน ชาย-สับสน แล้วมันผิดตรงไหน?

คิดง่ายๆ เรามีสิทธิเลือกเองมิใช่หรือ ว่าอยากจะทำอะไร อยากจะคิดอยากจะเป็น อยากจะทำอะไรก็ตามแต่ หรือแม้แต่จะเลือกเองว่าสีอะไรเหมาะกับตน แต่เพียงเพราะเราเกิดเป็นหญิงเกิดเป็นชาย สังคมก็สร้างภาพเหมารวมให้เราทันที สิ่งที่มาติดๆ ก็คือ การเกิดอคติทางเพศที่ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต้องเผชิญ

ผลกระทบจากการสร้างภาพเหมารวม

เริ่มแรกเลย คงเป็นเรื่องของการปิดกั้นศักยภาพ ความคิด ความฉลาด อารมณ์ ความรู้สึก ความถนัดของเด็กๆ เช่น ถ้าลูกสาวเดินมาบอกพ่อแม่ว่า อยากเรียนช่าง “จะไหวหรือลูก มีแต่ผู้ชายเขาเรียนกัน” หมดสิทธิทันที หรือ ลูกชายเกิดอยากจะทำเปียโนก็ถูกร้อย มีหัวเป็นดีไซเนอร์ คนรอบข้างก็ตราหน้าว่า ไม่ “แมน” อนาคตเด็กคนนี้เลยจบกัน

การเชื่อว่าผู้หญิงไม่มีทักษะทางเครื่องยนต์กลไกนี้เอง ทำให้ผู้หญิง (ส่วนใหญ่ในโลกนี้) เป็นได้เพียงกรรมกรไร้ทักษะฝีมือในโรงงานและได้รับการจ้างแรงงานต่ำ ไม่สามารถเป็นช่างเครื่องยนต์ที่มีรายได้ดี นำไปสู่การที่ผู้หญิงต้องอยู่ในกลุ่มของผู้ยากจนในสัดส่วนที่มากกว่าชาย

การเชื่อว่าผู้หญิงมีหน้าที่หลักในการเลี้ยงลูกและดูแลครอบครัว นำไปสู่การที่ครอบครัวไม่สนับสนุนให้เด็กผู้หญิงได้รับการศึกษา โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีฐานะไม่ดีนัก แต่เด็กผู้ชายจะได้รับการศึกษาเพราะเชื่อว่าผู้ชายมีหน้าที่ในการเป็นผู้นำของครอบครัว ความเชื่อเช่นนี้ ทำให้ผู้หญิงในโลกนี้มีสัดส่วนของการไม่รู้หนังสือจำนวนมากกว่าผู้ชาย

การเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศอ่อนแอ ไม่กล้าตัดสินใจ ไม่มีเหตุผล ชอบใช้อารมณ์ ไม่สามารถคิดอะไรที่ซับซ้อนได้ ไม่สามารถตัดสินใจในปัญหา ตั้งแต่เรื่องเล็กๆ ไปจนถึงเรื่องใหญ่ๆ ได้ ทำให้ผู้หญิงไม่ได้รับการสนับสนุนให้สนใจ และไม่ได้รับการยอมรับในการเป็นผู้นำไม่ว่าในระดับใด และทำให้ในสังคมมีสัดส่วนของผู้หญิงที่อยู่ในระดับนำที่มีโอกาสในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลต่อชีวิตของคนจำนวนมากน้อยมาก เช่น การเป็นนักการเมือง

ยิ่งในสมัยก่อน ผู้หญิงถูกมองว่าเป็นสมบัติของผู้ชาย ไหนจะพ่อ ไหนจะสามี ต่างก็สามารถทุบตีหรือวันดีคืนดีเกิดอยากจะทำลูกกินขึ้นมา อันนี้ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิในเนื้อตัวร่างกาย ส่วนผู้ชาย ก็ถูกสอนให้

เข้มแข็ง เป็นผู้นำ ไม่ร้องไห้ให้ใครเห็นน้ำตา แต่เมื่อถึงเวลาเศร้า เสียใจ ก็แปรเปลี่ยนความเจ็บปวดใจนั้นให้กลายเป็นความรุนแรง ตีอกชกกำแพงให้เจ็บตัวเล่น

การเชื่อว่าในเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ผู้ชายเป็นผู้ที่ต้องแสดง (Active) เท่านั้น ในขณะที่ผู้หญิงเป็นผู้รองรับ ไม่สามารถเป็นผู้แสดง (Passive) และต้องเป็นสาวบริสุทธิ์ ทำให้ผู้หญิงไม่กล้าเสนอหรือต่อรองในการใช้เครื่องมือคุมกำเนิด เพราะกลัวถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีหรือมีประสบการณ์ในเรื่องเพศมาก่อน ผลที่ตามมา คือ ผู้หญิงต้องแบกรับภาระการตั้งท้องและรับผิดชอบต่อเด็กที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิด หรือติดโรคทางเพศอื่นๆ

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่า เมื่อความเป็นหญิงความเป็นชายถูกสร้างให้มีความแตกต่าง และความแตกต่างดังกล่าวได้ส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะที่ด้อยโอกาสกว่าผู้ชาย ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม นั่นเอง

บทบาทและความเป็นเพศในสังคมต่างๆ ทุกวันนี้ เป็นธรรมชาติที่แท้จริงของความเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชาย หรือเป็นเพียงมายาคติ เป็นสิ่งที่วัฒนธรรมปรุงแต่งขึ้น นี่คงเป็นคำตอบได้สำหรับคำถามข้างต้น

ดังนั้นถึงเวลาแล้วหรือยัง? ที่เราจะให้โอกาสของเด็กคนหนึ่งที่เกิดขึ้นมาบนโลกใบนี้ จะไม่ถูกกำหนดให้เป็นเด็กหญิงสีชมพู เด็กชายสีฟ้า ให้เขาหรือเธอได้มีโอกาสเลือกเองว่า...สีอะไร...เหมาะกับตัวเอง

ข้อมูลจาก บทความเรื่อง “ความเป็นเพศ” โดย รศ.วารุณี ภูริสินสิทธิ
อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน) และวิทยานิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์บทบาทหญิงชาย
ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยในช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของ สรัญญา เอกธรรมสุทธิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2549)

10

แนวคิด ชีวิตเปลี่ยน

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ร่วมกับ เครือข่ายเล็กเหล่า
ยุคตีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก มูลนิธิเพื่อนหญิง และสำนักงานกองทุน
สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ได้ร่วมกันรณรงค์ให้ผู้ชายปรับเปลี่ยนทัศนคติที่
ว่า “ชายเป็นใหญ่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง” เปลี่ยนเป็น “การให้เกียรติ
และใส่ใจห่วงใยครอบครัว” โดยมีแนวคิด 10 ข้อ ที่ถ้าผู้ชายปรับเปลี่ยนความ
คิดแล้วนำไปปฏิบัติ เชื่อว่าจะทำให้ครอบครัวมีความสุขมากขึ้น

10 แนวคิดที่ผู้ชายควรที่จะเปลี่ยน มีดังนี้

1. เปลี่ยนจากความคิดว่า การตีแม่เหล่าเป็นวิถีของลูกผู้ชาย เป็น **ลด ละ เลิกเหล่า** หันกลับมารักตัวเอง รักครอบครัว ดูแลรับผิดชอบครอบครัว สมัยนี้ของแพง ค่าครองชีพสูง ถ้าเลิกเหล่าซึ่งไม่ได้เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตแล้ว จะมีเงินออมสำหรับครอบครัวเก็บไว้ใช้ยามจำเป็น
2. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายเท่านั้นที่เป็นใหญ่ในบ้าน เป็น **รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น** ผู้ชายเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ทั้งหญิงและชายสามารถสลับบทบาทกันได้

3. เปลี่ยนจากความคิดว่า งานบ้านเป็นงานของผู้หญิง เป็น **ช่วยปิดกวด เช็ดถู ถือเป็นงานของครอบครัว**
4. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายมีผู้หญิงหรือภรรยาหลายคนเป็นเรื่องน่าขยะแขยง เป็น **รักเดียว ใจเดียว** เห็นว่าการมีผู้หญิงอื่นเป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยาทำให้ครอบครัวแตกแยก
5. เปลี่ยนจากความคิดว่า ภรรยาเป็นสมบัติของสามี เป็น **ให้เกียรติ** ไม่ดูด่าทำร้ายทุบตี บังคับหลับนอน
6. เปลี่ยนจากความคิดว่า การเลี้ยงลูกเป็นหน้าที่ของแม่ เป็น **พ่อก็เลี้ยงลูกได้** และต้องเข้ามามีส่วนในการเลี้ยงลูก
7. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายมีความสามารถมากกว่าผู้หญิง เป็นยอมรับว่า **ความสามารถไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ** ผู้หญิงมีความสามารถไม่น้อยไปกว่าผู้ชาย
8. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้ชายที่มีโอกาสล่วงละเมิดทางเพศผู้หญิงแล้วไม่ทำเป็นผู้ชายโง่ เป็น **เคารพในสิทธิเนื้อตัวร่างกายผู้อื่น มีเพศสัมพันธ์จากความยินยอมพร้อมใจและรับผิดชอบ**
9. เปลี่ยนจากความคิดว่า การคุมกำเนิดเป็นหน้าที่ของผู้หญิง เป็น **การคุมกำเนิดเป็นหน้าที่ทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย**
10. เปลี่ยนจากความคิดว่า ผู้หญิงที่ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเรื่องส่วนตัว เป็น **ไม่เพิกเฉย** ถือเป็นหน้าที่ต้องแจ้งเหตุหรือช่วยเหลือ เช่น แจ้ง 1300 ศูนย์ประชาบดี เมื่อพบเห็นเหตุความรุนแรงในครอบครัว ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นแบบอย่างที่ดี ให้เกียรติไม่ทำร้ายผู้หญิง ไม่เสพสื่อลามก สิ่งมีนเมา และเข้าร่วม/สนับสนุนการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงตามสถานะและโอกาส

ความคิดถึง 10 ข้อนี้ เรียกว่า บทบาทหญิงชาย (Gender) หมายถึง เพศทางสังคม หรือความแตกต่างทางเพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรม ที่เกิดจากการเรียนรู้ อบรมสั่งสอนภายในสังคมนั้นๆ นั่นเอง และแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่ยาก เพียงขอให้มีความตั้งใจและเปิดใจ ถ้าเปลี่ยนความคิดแล้วชีวิตครอบครัวจะมีความสุขมากขึ้น ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีขึ้น แล้วคุณจะไม่ลองเปลี่ยนความคิดเหล่านี้ดูบ้างหรือ?

ภาพยนตร์โฆษณา “กินเหล้า = กินแรง”

โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

บ้านและแผ่นดิน

ครอบครัวคือพื้นที่สันติภาพ
คือเอิบอาบอบอุ่นอรุณสมัย
คือเดินทางศรัทธาก่อนกล้าไกล
คือหัวใจเจือจาง บ้าน - แผ่นดิน

แผ่นดินไม่มีพื้นที่สันติภาพ
เชื้อชั่วบาปจักลามข้ามฐานดิน
เพิ่มปริมาณทลของมลทิน
เศร้ากักตุนหัวใจไม่หลาบจำ

ยิ่งครอบครัวมีครอบครัวแต่เครื่องเครียด
สงครามเบียดสันติภาพกระหนาบกระหน่ำ
ในระหว่างเมตตา - การุณกรรม
กึ่งน้ำค้ำ - น้ำคร่ำยิ่งสำคัญ

ครอบครัวคือพื้นที่ปลูกชีวิต
จากนิดนิดน้อยน้อยค่อยแน่นหนัก
ภารกิจชาย - หญิง ยิ่งกว่ารัก
คือกอดกัสนิติธรรมคำสังคัม

ไพวรินทร์ ชาวงาม